

ความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนที่อยู่ใน อ.เมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1

สารนิพนธ์
ของ
นางสาวนพวัน สุขสำราญ

เสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ
พฤษภาคม 2547

152.46

พ 189 ค

จ. 3

ความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนที่อยู่ใน อ.เมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1

บทคัดย่อ

ของ

นางสาวนพวัน สุขสำราญ

- 2 ก.ย. 2547

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ
พฤษภาคม 2547

h 252162

นพวัน สุขสำราญ.(2547).ความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนที่อยู่ใน อ.เมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1. สารนิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาพัฒนาการ).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์ ดร.นวลละออ สุภาผล.

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกเข้าสถาบันอุดมศึกษา ตามตัวแปรเพศ แผนการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคาดหวังของบิดามารดา กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนที่อยู่ใน อ.เมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 จำนวน 316 กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา และแบบสอบถามความคาดหวังของบิดามารดา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ t-test และวิเคราะห์แบบแปรปรวนทางเดียว F-Test (One- Way Analysis of Variance)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนโดยส่วนรวมมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกอยู่ในระดับปานกลาง
2. นักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาไม่แตกต่างกัน
3. นักเรียนที่มีแผนการเรียนต่างกัน มีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาไม่แตกต่างกัน
4. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาไม่แตกต่างกัน
5. นักเรียนที่บิดามารดามีความคาดหวังต่างกันมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาแตกต่างกัน อย่างที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

THE ANXIETY CONCERNING UNIVERSITY ENTRANCE EXAMINATIONS OF
MATTAYOMSUKSA 6 STUDENTS UNDER PETCHABURI OFFICE OF EDUCATION
AREA 1

AN ABSTRACT
BY
MISS NOPPAWON SUKSUMRAN

Presented in partial fulfillment of the requirements
For the Master of Education degree in Development psychology
at Srinakharinwirot University
May 2004

Noppawon Suksumran. (2004). *The anxiety concerning University Entrance examination of mattayomsuksa 6 students under Petchaburi office of education area 1*. Master Project, M.Ed. (Development Psychology). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor : Assoc.Prof.Dr.Nuallaoa Supapon.

The purpose of this study were to investigates and compare the anxiety concerning University Entrance examination of mattayomsuksa 6 students under Petchaburi office of education area 1 , who are different in sex, section of the plans of the education, grade point average (GPA) and parents' expectation. The sample consisted of 316 mattayomsuksa 6 students in secondary school selected though the stratified random sampling technique. An anxiety questionair and parents' expectation questionair were used for collecting data. The purpose of this study were used t-test and F-test (One-Way Analysis of Variance) for data analysis.

The finding were as follows :

1. First, most of students had anxiety concerning University Entrance examinations at average level.
2. Male students had anxiety concerning University Entrance examinations not different to the female students.
3. The students who were in any sections of the plan of education had the same anxiety concerning University Entrance examinations.
4. The students who had any grade point average (GPA) had the same anxiety concerning University Entrance examinations.
5. The any parents' expectation the entrance examination of their child had to the students' anxiety concerning University Entrance examinations were difference at the .01 level of signification.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.นวลละออ สุภาพล)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
.....

(อาจารย์ ดร.นิยะดา จิตต์จรัส)

คณะกรรมการสอบ

.....
.....

ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.นวลละออ สุภาพล)

.....
.....

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์อัจฉรา สุขารมณ)

.....
.....

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัฒนา ศรีสัตย์วาจา)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตสาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....
.....

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์

(รองศาสตราจารย์สุภา ปานเจริญ)

วันที่ 24 พฤษภาคม พ.ศ.2547

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ได้รับความกรุณาอย่างสูงจาก รองศาสตราจารย์ ดร.นวลละออสุมภาพล อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์ อัจฉรา สุขารมณ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัฒนา ศรีสัตย์วาจา กรรมการสอบสารนิพนธ์ อาจารย์ประจำภาควิชาจิตวิทยา พัฒนาการ ที่กรุณาให้ความรู้ แนวคิด คำแนะนำปรึกษาและปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ ผู้บริหารโรงเรียน อาจารย์ และนักเรียนที่เกี่ยวข้องในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาในครั้งนี้ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์และให้ความร่วมมือกับผู้วิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ที่ให้ความรัก ความห่วงใย กำลังใจ ให้คำแนะนำ และให้การสนับสนุนเป็นอย่างดีเสมอมา ขอบคุณพี่ๆ และเพื่อน ๆ ทุกคนที่คอยให้กำลังใจและให้การสนับสนุนแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชา พระคุณแก่บุพการี ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

นพวัน สุขสำราญ

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
	ความสำคัญของการวิจัย	3
	ขอบเขตของการวิจัย	4
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	4
	ตัวแปรที่ศึกษา	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ	5
	กรอบแนวคิดในการวิจัย	7
	สมมติฐานทางการวิจัย	8
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
	การศึกษาระดับอุดมศึกษากับการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา	9
	ความวิตกกังวลกับการสอบคัดเลือกในระดับอุดมศึกษา	14
	ความคาดหวังของบิดามารดา	21
	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	26
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรในการศึกษาค้นคว้า	28
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	41
	การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง	41
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	43
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	48
	การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	48
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	49
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	49
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	50

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
5	
สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	57
สังเขปความมุ่งหมาย สมมุติฐาน และวิธีการศึกษาค้นคว้า.....	57
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	60
อภิปรายผล.....	61
ข้อเสนอแนะ	64
 บรรณานุกรม.....	 66
 ภาคผนวก.....	 73
 ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์	 91

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างและจำนวนร้อยละในแต่ละโรงเรียน.....	42
2	แสดงกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรเพศ แผนการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคาดหวังของบิดามารดา	43
3	แสดงระดับความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับ อุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนที่อยู่ใน อ.เมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรีเขต 1.....	50
4	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความวิตกกังวลในการสอบ คัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนที่อยู่ใน อ.เมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เพชรบุรี เขต 1.....	53
5	ผลการเปรียบเทียบความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อใน สถาบันอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ที่เพศต่างกัน.....	54
6	ผลการเปรียบเทียบความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อใน ระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนที่อยู่ใน อ.เมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1.....	55
7	ผลการเปรียบเทียบความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อใน ระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนที่อยู่ใน อ.เมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรีเขตที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนต่างกัน.....	55
8	ผลการเปรียบเทียบความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อใน สถาบันอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ที่มีความคาดหวังของบิดามารดาต่างกัน.....	56
9	แสดงค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความวิตกกังวลใน การสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา.....	87
10	แสดงค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความคาดหวัง ของบิดามารดา.....	89

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

จากสภาพสังคมไทยในปัจจุบันกำลังอยู่ในภาวะที่ต้องเผชิญกับความหลากหลายและซับซ้อน สับสนไม่ว่าจะเป็นความหลากหลายในด้านข้อมูล ข่าวสาร การเปลี่ยนแปลง และรูปแบบของวัฒนธรรมต่าง ๆ เทคโนโลยีสารสนเทศที่เข้ามา รวมทั้งเศรษฐกิจ สังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และจากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนี้ทำให้บุคคลทุกคนต้องปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น เพื่อที่จะทำให้บุคคลนั้นสามารถดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข แต่ถ้าบุคคลไม่สามารถปรับตัวได้ก็จะทำให้บุคคลนั้นเกิดความวิตกกังวลกับเหตุการณ์หรือสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้น พร้อมทั้งยังส่งผลกระทบทั้งต่อร่างกาย และจิตใจของบุคคลนั้นๆ อาทิเช่น ทำให้เป็นคนที่ยึดติดง่าย ขาดสมาธิ กังวล ไม่กล้าเผชิญความจริงและชอบคาดคิดถึงความไม่สมหวังหรือไม่เป็นไปตามที่คาดหวังล่วงหน้า ชูติดยี ปานปรีชา. (2544 : 33) ได้กล่าวว่าจากการสำรวจประชากรในกรุงเทพมหานคร เมื่อปี พ.ศ. 2540 ของกรมสุขภาพจิตพบว่า มีผู้เป็นโรควิตกกังวลถึง 11 เปอร์เซ็นต์ จากผู้ป่วยทางจิตทั้งหมด และพบอีกจำนวน 2 ใน 3 ของผู้ป่วยที่มีอาการทางร่างกายควบคู่ไปด้วยที่ไปพบแพทย์ในสาขาอื่น

1 ความวิตกกังวลสามารถเกิดขึ้นได้กับทุกคน โดยเฉพาะวัยรุ่นซึ่งเป็นวัยที่อยู่ในช่วงของความสับสนในการเปลี่ยนแปลงจากความเป็นเด็กไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ -พร้อมทั้งมีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ/ จิตที่ สุชา จันทรเฒ. (2541: 50-51) ได้กล่าวไว้ว่านอกจากวัยรุ่นจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวแล้ว ^{วัยรุ่น}วัยรุ่นยังต้องเตรียมตัวสำหรับอาชีพ โดยเขาจะต้องทำการศึกษา สำรวจ ทดสอบความรู้ ความสามารถ ความสนใจของตนเองในการเลือกอาชีพ / จึงทำให้วัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องมีการปรับตัวมากกว่าวัยอื่นๆ ^{จนทำให้เป็นวัยแห่ง}ปัญหา มีปัญหาในการปรับตัวมาก มีความตึงเครียด และมีความวิตกกังวลสูง ซึ่ง สุภัททา พิณฑะแพทย์. (2527:174) กล่าวว่าความวิตกกังวลมักจะเกิดขึ้นกับวัยรุ่นตอนปลายมากกว่าวัยรุ่นช่วงอื่น ซึ่งจะเป็นช่วงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จะเป็นช่วงที่จะมีความกลัวในสิ่งต่างๆ น้อยลงแต่จะมีความวิตกกังวลใจเพิ่มมากขึ้น จะเกิดจากความกลัวเกี่ยวกับปมด้อยของตนเองหรือกลัวในสถานการณ์ต่างๆ ที่ตนนึกฝันถึง ประกอบกับการที่ต้องแข่งขันกันสูงในสภาพสังคมปัจจุบัน โดยเฉพาะทางด้านการเรียนและการเลือกอาชีพ สำหรับในเรื่องของการศึกษาต่อนั้นจะพบว่าในแต่ละปีนั้นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จะต้องสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ที่สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเป็นจำนวนมาก แต่ในการสอบแข่งขันนั้นจะมีผู้ที่สามารถสอบเข้าได้เป็นจำนวนน้อย และพบว่าในการสอบเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาในแต่ละแห่งนั้นมีการแข่งขันกันสูงโดยเฉพาะสถาบันที่เป็นที่นิยม เพราะในการ

สอบคัดเลือกบุคคลเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาต่อหรือประกอบกิจการงานใดๆก็ตาม ย่อมต้องการบุคคลที่มีความเฉลียวฉลาดเพื่อสามารถศึกษาต่อหรือประกอบกิจการงานนั้นได้ สำเร็จไปด้วยดี และมักจะเลือกผู้ที่สอบได้คะแนนสูงเป็นอันดับแรกและพิจารณาสิ่งอื่นๆ เป็นอันดับรอง และทำให้เกิดความกดดันและความวิตกกังวลในการสอบแก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สมัญญา เสียงใส (2521 : 45) ที่พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความวิตกกังวลด้านการเรียนกับอาชีพมากที่สุด

/จากการที่สังคมไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันนั้น มักจะมุ่งเน้นให้นักเรียนตั้งความหวังที่สูงสุดกับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายว่าต้องสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาให้ได้และในสถาบันที่เป็นที่นิยมของบุคคลทั่วไป เพื่อก้าวไปสู่อาชีพที่ดีในอนาคต ประหนึ่งว่า ความสำเร็จทั้งหลายทั้งปวงในชีวิต คือการเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา จึงทำให้วัยรุ่นมักเกิดความวิตกกังวลในการสอบขึ้น ซึ่งความวิตกกังวลในการสอบนี้จะมีความวิตกกังวล อันเนื่องมาจากความรู้สึกไม่ปลอดภัยซึ่งมีผลกระทบมาจากสิ่งเร้าทั้งภายนอกและภายในที่เข้ามาคุกคามนั่นเอง จากที่ได้กล่าวมานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จะต้องอยู่ในสถานการณ์ที่ต้องเป็นผู้ตัดสินใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญกับชีวิตและการกำหนดอาชีพของตนเองในอนาคต จึงทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 รู้สึกไม่มั่นใจว่าตนเองจะสามารถสอบเข้าในสาขาวิชา และสถาบันที่ตนเองได้เลือกไว้หรือไม่ ทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาเกิดภาวะความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้

ความวิตกกังวลของคนเรานั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่างด้วยกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาตัวแปร เพศ ดังที่ชูทิตย์ ปานปรีชา (2544 : 33) กล่าวไว้ว่าโรควิตกกังวลจะพบในผู้หญิงมากกว่าผู้ชายถึงเท่าตัว และมักพบครั้งแรกในระหว่างอายุ 16-40 ปี นอกจากเพศแล้วยังมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แผนการเรียนและความคาดหวังของบิดามารดาด้วยว่าตัวแปรเหล่านี้จะส่งผลต่อความวิตกกังวลในการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 \ เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องหรือใกล้ชิดกับตัวนักเรียนมีความเข้าใจนักเรียนในช่วงของการเตรียมตัวสอบเข้าสถาบันอุดมศึกษาและไม่เพิ่มความวิตกกังวลให้กับนักเรียน พร้อมทั้งช่วยหาวิธีการลดความวิตกกังวลของนักเรียนลงให้อยู่ในระดับที่ไม่มากหรือน้อยเกินไป เพื่อที่ได้ส่งผลให้นักเรียนสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นและสามารถดำเนินชีวิตในช่วงของการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้เป็นอย่างดี /

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนที่อยู่ใน อ.เมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรีเขต 1
2. เพื่อเปรียบเทียบความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อ ในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนที่อยู่ใน อ.เมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรีเขต 1 ระหว่างเพศชายและเพศหญิง
3. เพื่อเปรียบเทียบความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนที่อยู่ใน อ.เมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรีเขต 1 ที่มีแผนการเรียนต่างกัน
4. เพื่อเปรียบเทียบความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนที่อยู่ใน อ.เมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรีเขต 1 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน
5. เพื่อเปรียบเทียบความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนที่อยู่ใน อ.เมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรีเขต 1 ที่มีความคาดหวังของบิดามารดาต่างกัน

ความสำคัญของการวิจัย

ข้อมูลที่ได้ในการศึกษาในครั้งนี้ จะสามารถช่วยให้ครู ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้อง มีข้อมูลในการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน และเข้าใจถึงความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพื่อที่นักเรียนสามารถใช้ชีวิตในช่วงการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อได้อย่างมีความสุข อันจะส่งผลให้นักเรียนมีประสิทธิภาพในการเตรียมตัวสอบมากขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนที่อยู่ใน อ.เมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรีเขต 1 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 1,443 คน ซึ่งประกอบไปด้วย

1. โรงเรียนวัดจันทราวาส (ศุขประสารราษฎร์) จำนวน 225 คน
2. โรงเรียนคงคาราม จำนวน 233 คน
3. โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 512 คน
4. โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 473 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนที่อยู่ใน อ.เมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรีเขต 1 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 316 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Statified random sampling) ตามห้องเรียน ประกอบไปด้วยนักเรียนโรงเรียนวัดจันทราวาส (ศุขประสารราษฎร์) จำนวน 49 คน โรงเรียนคงคาราม จำนวน 51 คน โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 112 คน โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 104 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็นดังนี้
 - 1.1 เพศ แบ่งเป็น
 - 1.1.1 เพศชาย
 - 1.1.2 เพศหญิง
 - 1.2 แผนการเรียน
 - 1.2.1 แผนการเรียนวิทย์ - คณิต
 - 1.2.2 แผนการเรียนศิลป์ - คำนวณ
 - 1.2.3 แผนการเรียนศิลป์ - ภาษา
 - 1.2.4 แผนการเรียนภาษา - สังคม
 - 1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 1.3.1 สูง

1.3.2 ปานกลาง

1.3.3 ต่ำ

1.4 ความคาดหวังของบิดามารดา

1.4.1 สูง

1.4.2 ต่ำ

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หมายถึง นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีการเรียน 5 ภาคเรียน ประจำปีการศึกษา 2546 โรงเรียนที่อยู่ใน อ.เมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรีเขต 1

2. เพศ หมายถึง นักเรียนหญิงและนักเรียนชายที่อยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดจันทราวาส (ศุขประสารราษฎร์) โรงเรียนคงคาราม โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี

3. แผนการเรียน หมายถึง กลุ่มวิชาที่นักเรียนเลือกในการศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 แผนการเรียน ดังนี้

3.1 แผนการเรียน วิทยาศาสตร์ - คณิต หมายถึงแผนการเรียนที่เน้นในกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์

3.2 แผนการเรียน ศิลป์ - คำนวณ หมายถึง แผนการเรียนที่เน้นในกลุ่มภาษาต่างประเทศ และ คณิตศาสตร์

3.3 แผนการเรียน ศิลป์ - ภาษา หมายถึง แผนการเรียนที่เน้นในกลุ่มภาษาต่างประเทศ

3.4 แผนการเรียน ภาษา - สังคม หมายถึง แผนการเรียนที่เน้นในกลุ่มภาษาต่างประเทศและกลุ่มสังคมศึกษา

นิยามปฏิบัติการ

1. ความวิตกกังวล หมายถึง สภาพอารมณ์ที่ไม่มีความสุข ตึงเครียด ขาดความมั่นคงปลอดภัย หรือเกิดความกลัว โดยขึ้นอยู่กับสถานการณ์หรือเป็นความวิตกกังวลเชิงสภาวะ (State Anxiety) ซึ่งเกิดขึ้นกับนักเรียนในบางสถานการณ์เท่านั้น และความเข้มของความวิตกกังวลที่เกิดย่อมขึ้นอยู่กับความเข้มของสิ่งเร้าด้วย และคงอยู่ในช่วงเวลาอันสั้น เมื่อ

เด็กนักเรียนถูกเร้าให้เกิดความรู้สึกหรืออยู่ในสภาพอารมณ์ดังกล่าว เด็กนักเรียนจะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมา เช่น เกร็งเครียด หม่นหมอง ประหม่า หงุดหงิด โมโหง่าย หวาดกลัว คิดฟุ้งซ่าน จิตใจวุ่นวาย รู้สึกหวาดหวั่น ห่อเหี่ยว อึดอัดใจ กระสับกระส่าย และหมกมุ่นกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งมากเกินไป ซึ่งแยกออกเป็น 5 กลุ่ม ของบุญชม ศรีสะอาด (ฉวีวรรณ ใหม่ คามิ : 2541 ; อ้างอิงจากบุญชม

ศรีสะอาด : 2535 ; 100)

- ผู้ที่มีความวิตกกังวลมากที่สุด คือ ผู้ที่ได้ค่าเฉลี่ยความวิตกกังวลตั้งแต่ 4.51-5.00
- ผู้ที่มีความวิตกกังวลมาก คือ ผู้ที่ได้ค่าเฉลี่ยความวิตกกังวลตั้งแต่ 3.51-4.50
- ผู้ที่มีความวิตกกังวลปานกลาง คือ ผู้ที่ได้ค่าเฉลี่ยความวิตกกังวลตั้งแต่ 2.51-3.50
- ผู้ที่มีความวิตกกังวลน้อย คือ ผู้ที่ได้ค่าเฉลี่ยความวิตกกังวลตั้งแต่ 1.51-2.50
- ผู้ที่มีความวิตกกังวลน้อยที่สุด คือ ผู้ที่ได้ค่าเฉลี่ยความวิตกกังวลตั้งแต่ 1.00-1.50

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามความวิตกกังวลซึ่งมีทั้งหมด 18 ข้อ ประกอบด้วยข้อความและมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ให้ผู้ตอบได้เลือกตอบเพียงระดับเดียว จากมากที่สุด ถึงน้อยที่สุด จะมีการให้คะแนนดังนี้

- 5 หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมมากที่สุด
- 4 หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมมาก
- 3 หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมปานกลาง
- 2 หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมน้อย
- 1 หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมน้อยที่สุด

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถทางการเรียนของนักเรียนในทุกกลุ่มวิชาโดยดูจากระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (Grade Point Average) โดยนับจากภาคเรียนที่ 1 ในชั้น ม. 4 ถึงภาคเรียนที่ 1 ในชั้น ม.6 (รวม 5 ภาคการเรียน) ซึ่งคำนวณได้โดยเอาผลคูณของหน่วยการเรียนกับระดับคะแนนของทุกวิชามารวมกันแล้วหารด้วยผลบวกของหน่วยการเรียนทุกวิชา ซึ่งแยกออกเป็น 3 กลุ่มดังนี้

- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง หมายถึงนักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.00-4.00
- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง หมายถึงนักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.00-2.99
- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หมายถึงนักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 0.01-1.99

3. ความคาดหวังของบิดามารดา หมายถึง ความคาดหวังของบิดามารดาตามการรับรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับความคิดและการกระทำของบิดามารดาที่มีต่อเด็กนักเรียนที่จะให้

นักเรียนปฏิบัติตามความปรารถนา หรือความต้องการของบิดามารดาในการศึกษาของนักเรียน ได้แก่ การตั้งใจเรียน ขยันหมั่นเพียร มานะอดทน รับผิดชอบในการเรียนและการสอบ เรียนเก่ง ผลการเรียนดี เรียนได้สูงๆ สามารถสอบเข้าศึกษาต่อในสาขาและสถาบันที่เป็นที่ยอมรับของสังคม เมื่อจบออกมาหางานทำได้ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

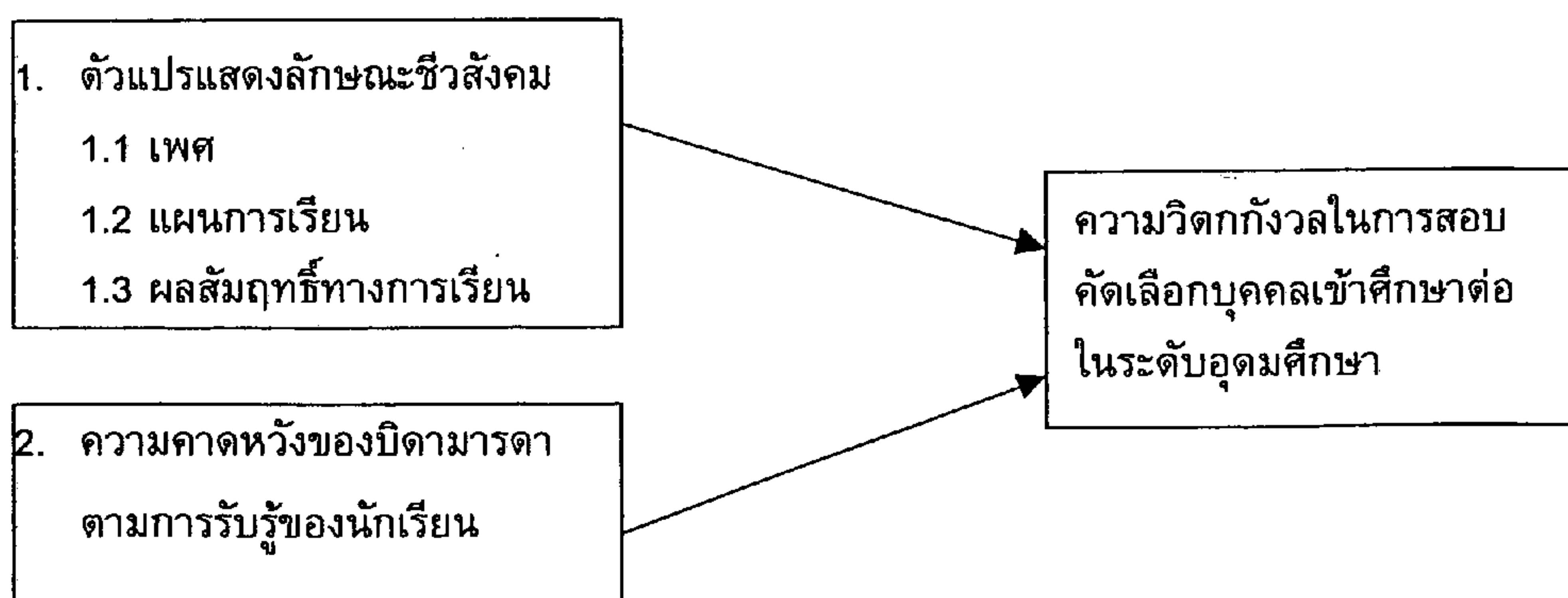
- ความคาดหวังของบิดามารดาสูง หมายถึง นักเรียนรับรู้ที่บิดามารดา มีความคาดหวังต่อการศึกษานักเรียนที่มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ย

- ความคาดหวังของบิดามารดาต่ำ หมายถึง นักเรียนรับรู้ที่บิดามารดา มีความคาดหวังต่อการศึกษานักเรียนที่มีค่าเท่ากับค่าเฉลี่ยหรือต่ำกว่าค่าเฉลี่ย

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามความคาดหวังของบิดามารดา ตามนิยามปฏิบัติการซึ่งได้จากการค้นคว้าจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของบิดามารดาซึ่งมีทั้งหมด 14 ข้อ ประกอบด้วยข้อความและมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ให้ผู้ตอบได้เลือกตอบเพียงระดับเดียว จากมากที่สุด ถึงน้อยที่สุด จะมีการให้คะแนนดังนี้

- 5 สำหรับข้อความที่นักเรียนรับรู้ที่บิดามารดาที่มีความคาดหวังมากที่สุด
- 4 สำหรับข้อความที่นักเรียนรับรู้ที่บิดามารดาที่มีความคาดหวังมาก
- 3 สำหรับข้อความที่นักเรียนรับรู้ที่บิดามารดาที่มีความคาดหวังปานกลาง
- 2 สำหรับข้อความที่นักเรียนรับรู้ที่บิดามารดาที่มีความคาดหวังน้อย
- 1 สำหรับข้อความที่นักเรียนรับรู้ที่บิดามารดาที่มีความคาดหวังน้อยที่สุด

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานทางการวิจัย

1. นักเรียนหญิงมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาสูงกว่านักเรียนชาย
2. นักเรียนที่มีแผนการเรียนต่างกันมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า จะมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า
4. นักเรียนที่บิดามารดามีความคาดหวังต่างกันมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. การศึกษาระดับอุดมศึกษา
 - 1.1 ความหมายของการศึกษาในระดับอุดมศึกษา
 - 1.2 ความเป็นมาและจุดมุ่งหมาย
 - 1.3 วิธีการสอบคัดเลือก
2. ความวิตกกังวล
 - 2.1 ความหมายของความวิตกกังวล
 - 2.2 ประเภทของความวิตกกังวล
 - 2.3 อาการและพฤติกรรมของคนที่มีความวิตกกังวล
 - 2.4 ระดับความวิตกกังวล
 - 2.5 ผลของความวิตกกังวล
 - 2.6 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความวิตกกังวล
 - 2.7 ความวิตกกังวลที่เกี่ยวข้องกับการสอบ
3. ความคาดหวังของบิดามารดา
 - 3.1 ความหมายของความคาดหวังของบิดามารดา
 - 3.2 ความหมายของคาดหวังของบิดามารดา
 - 3.3 ปัจจัยที่ทำให้ความคาดหวังแตกต่างกัน
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 4.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 4.2 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องระหว่างความวิตกกังวลกับกับตัวแปรด้านต่าง ๆ
 - 5.1 สำนวนปัญหาความวิตกกังวลในการสอบ
 - 5.2 เพศกับความวิตกกังวล
 - 5.3 แผนการเรียนกับความวิตกกังวล
 - 5.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความวิตกกังวล
 - 5.5 ความคาดหวังของบิดามารดากับความวิตกกังวล

1. การศึกษาระดับอุดมศึกษา

1.1 ความหมายของการศึกษาระดับอุดมศึกษา

การศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นการศึกษาระดับที่ 3 (Tertiary Education) และเป็นระดับสูงสุดในระบบการศึกษา เป็นการศึกษาที่เกิดขึ้นหลังจากมัธยมศึกษา ขอบข่ายของการอุดมศึกษา จะครอบคลุมการศึกษาดังแต่ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ได้แก่ ประกาศนียบัตรวิชาชีพหรืออนุปริญญา ซึ่งใช้เวลาศึกษาประมาณ 2-3 ปี หลังจากมัธยมศึกษา ระดับปริญญาตรีใช้เวลาศึกษาประมาณ 4-5 ปี หลังจากมัธยมศึกษา (วิจิตร ศรีสอาน. 2518)

นอกจากนี้แผนการศึกษาแห่งชาติแบบพุทธศักราช 2520 ได้ระบุว่า “ การศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นการศึกษาหลังการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มุ่งพัฒนาความเจริญงอกงามทางด้านสติปัญญา และความคิดเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ มุ่งสร้างสรรค์กำลังคนในระดับวิชาการ และวิชาชีพชั้นสูง เพื่อพัฒนาคนให้เป็นผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรม มีความรู้และความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตอันมีคุณค่าแก่บุคคล สังคมและประเทศชาติ

โดยสรุป การอุดมศึกษาเป็นการศึกษาหลังจากมัธยมศึกษาที่ผู้ศึกษาอาจจะเลือกศึกษาได้ตั้งแต่ต่ำกว่าปริญญาตรี จนถึงระดับปริญญาเอก โดยใช้เวลาดังแต่ 1 ปีขึ้นไป ในสาขาวิชาการด้านต่าง ๆ เพื่อเป็นกำลังที่มีคุณค่าทั้งในระดับวิชาการ และวิชาชีพชั้นสูงในการพัฒนาประเทศในการวิจัย แต่ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ให้ขอบเขตของการศึกษาระดับอุดมศึกษาว่า “ เป็นการศึกษาหลังจากระดับมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นการศึกษาในระดับปริญญาตรีที่สังกัดในทบวงมหาวิทยาลัย และมีการสอบคัดเลือกเข้าศึกษากับทบวงมหาวิทยาลัย ”

1.2 ความเป็นมาและจุดมุ่งหมาย

ความเป็นมาและจุดมุ่งหมายของการอุดมศึกษาในระดับสากลนั้น พบว่าการอุดมศึกษาเริ่มตั้งแต่สมัยกรีกและโรมัน มีการตั้งสำนักการศึกษา โดยนักปรัชญาที่มีชื่อเสียง เช่น เพลโต (Plato) จัดตั้ง Academy และอริสโตเติล (Aristotle) เปิดสำนักนักศึกษา Lyceum เพื่อสอนวิชาการชั้นสูงแก่สานุศิษย์ จุดมุ่งหมายของการอุดมศึกษายุคนั้นมุ่งพัฒนาจิตใจ และพุทธิปัญญาของผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ปัญหาและมีคุณธรรม ต่อมาในสมัยกลางซึ่งเป็นยุคของการก่อกำเนิดมหาวิทยาลัย จุดมุ่งหมายของการอุดมศึกษาเปลี่ยนแปลงไป โดยเน้นการศึกษาอบรมเพื่อวิชาชีพชั้นสูงด้วย นอกเหนือจากพัฒนาความรู้ปัญหาและคุณธรรม เมื่อยุคใหม่ได้มีการขยายจุดมุ่งหมายของการอุดมศึกษาให้ครอบคลุมถึงการวิจัยค้นคว้าและการใช้ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ และวิทยาการแนวต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ของชีวิตและสังคม ดังจะเห็นได้จากการอุดมศึกษาตามแนวคิดของมหาวิทยาลัยเยอรมัน ซึ่งเน้นการศึกษาเป็นพิเศษ นับเป็นต้นแบบของมหาวิทยาลัยใหม่

สำหรับการพัฒนาการของการอุดมศึกษาของการอุดมศึกษาในประเทศไทยนั้น ในระยะแรกได้รับอิทธิพลของแนวความคิดจากต่างประเทศ และความต้องการกำลังคนของทางราชการ มหาวิทยาลัยเป็นแหล่งผลิตนักวิชาชีพชั้นสูงเพื่อรับราชการ ดังจะเห็นได้จากวัตถุประสงค์ของการสถาปนามหาวิทยาลัยเฉพาะในสาขาวิชาชีพที่มีความต้องการเร่งด่วน เพื่อพัฒนาประเทศในยุคนั้นๆ

สรุป จุดมุ่งหมายของการอุดมศึกษา คือการสร้างสรรค์และจรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการเพื่อสถาบันอุดมศึกษาจะได้ใช้ความเป็นเลิศทางวิชาการพัฒนาบุคคลและให้บริการทางวิชาการเพื่อประโยชน์ของสังคม และมนุษยชาติ (วิจิตร ศรีสอ้าน. 2518)

1.3 วิธีการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อ

พิชัย เล่งพานิชย์ (2541 : 12) ได้กล่าวไว้ว่าการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยได้ดำเนินการมาตั้งแต่ปีการศึกษา 2504 โดยมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (มหาวิทยาลัยมหิดลในปัจจุบัน) กับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จัดสอบรวมเป็นครั้งแรก มีสำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติเป็นผู้ประสานงาน และมีการเปลี่ยนแปลงกลับไปใช้วิธีสอบแยกตามข้อเสนอของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในปีการศึกษา 2509 ต่อมาปีการศึกษา 2510 คณะรัฐมนตรีเห็นชอบตามข้อเสนอของสำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติให้มหาวิทยาลัยต่างๆ กลับมาใช้วิธีสอบรวมอีก ต่อมาปีการศึกษา 2516 ทบวงมหาวิทยาลัยรับโอนงานสอบคัดเลือกมาจากสำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งปัจจุบันได้มีวิธีการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษามี 2 วิธีดังนี้

1. การสอบคัดเลือกรวมโดยทบวงมหาวิทยาลัย
2. การสอบโดยตรง

ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การสอบคัดเลือกรวมโดยทบวงมหาวิทยาลัย

ในปีการศึกษา 2542 ได้มีการนำระบบการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาระบบใหม่มาใช้ ซึ่งแตกต่างจากระบบเก่าเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ร่วมกันคัดเลือกนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าทั่วประเทศเข้าศึกษา พร้อมกัน โดยมีวัตถุประสงค์ของการสอบคัดเลือกอยู่ 2 ประการ คือ

1. เพื่อให้มหาวิทยาลัย / สถาบัน ได้ผู้เรียนที่มีความรู้ ความสามารถ และความถนัดตรงตามสาขาวิชาที่เรียน

2. เพื่อส่งเสริมให้การเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นไปตามปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและเพื่อให้การสอบเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้จึงมีหลักของการพิจารณาคัดเลือกผู้สมัครจากองค์ประกอบต่าง ๆ ดังนี้

1. ผลการเรียนตลอดหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ที่นักเรียนแต่ละคนได้รับจากสถานศึกษาที่สำเร็จการศึกษา ให้ค่าน้ำหนักร้อยละ 10

2. ผลการสอบวิชาความรู้พื้นฐานวิชาการ (วิชาหลัก) และวิชาพื้นฐานวิชาชีพ (วิชาเฉพาะ) ให้ค่าน้ำหนักรวมกันร้อยละ 90 ในกรณีคณะ / ประเภทวิชาที่มีการสอบวิชาเฉพาะด้วย การกำหนดสัดส่วนค่าน้ำหนักระหว่างคะแนนวิชาหลัก และคะแนนวิชาเฉพาะให้เป็นไปตามที่แต่ละมหาวิทยาลัย / สถาบันกำหนด

3. ผลการสอบสัมภาษณ์และตรวจร่างกาย มหาวิทยาลัย / สถาบัน จะทำการสอบสัมภาษณ์และตรวจร่างกายเพื่อหาข้อมูลประกอบการพิจารณาความพร้อม และความเหมาะสมเป็นขั้นตอนสุดท้ายก่อนการรับเข้าศึกษา โดยไม่คิดเป็นค่าน้ำหนักคะแนน

และจากการสมัครสอบของทบวงมหาวิทยาลัยจะมีการกำหนดการสอบวิชาหลักปีละ 2 ครั้ง ครั้งละ 3 วัน ในเดือนมีนาคม และเดือนตุลาคมของทุกปี และจัดการสอบวิชาเฉพาะปีละ 1 ครั้ง ในเดือนตุลาคม โดยทางทบวงมหาวิทยาลัยจะแจ้งผลการสอบให้ผู้เข้าสอบทราบทุกครั้ง ภายหลังการสอบประมาณ 1 เดือน เพื่อให้ผู้เข้าสอบนำไปใช้ตรวจสอบคุณสมบัติและประกอบการตัดสินใจเลือกสมัครเข้าศึกษาในคณะ / ประเภทวิชา ที่ประสงค์จะเข้าศึกษาต่อไป โดยผู้สมัครจะสอบกี่ครั้ง ครั้งละกี่วิชาก็ได้ และใช้คะแนนครั้งที่ดีที่สุดสมัครเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาคะแนนที่สอบได้สามารถเก็บไว้ใช้ได้ 3 ปี โดยที่ในการสมัครสอบนั้นผู้สมัครจะต้องมีคุณสมบัติคือต้องเป็นนักเรียนที่อยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่าหรือเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ใช้ในการสอบคัดเลือกรวมของทบวงมหาวิทยาลัยจะมีทั้งสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน ดังนี้

1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
3. มหาวิทยาลัยขอนแก่น	4. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
5. มหาวิทยาลัยทักษิณ	6. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
7. มหาวิทยาลัยนเรศวร	8. มหาวิทยาลัยบูรพา
9. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	10. มหาวิทยาลัยมหิดล
11. มหาวิทยาลัยแม่โจ้	12. มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
13. มหาวิทยาลัยศิลปากร	14. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
15. มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	16. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
17. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	18. มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

19. วิทยาลัยพยาบาลกองทัพอากาศ	20. วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์
21. วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ	22. วิทยาลัยพยาบาลทหารอากาศ
23. วิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย	24. วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า
25. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	26. สถาบันพระบรมราชชนก
27. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	28. มหาวิทยาลัยเกริก
29. มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต	30. มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น
31. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร	32. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
33. มหาวิทยาลัยพายัพ	34. มหาวิทยาลัยรังสิต
35. มหาวิทยาลัยศรีปทุม	36. มหาวิทยาลัยสยาม
37. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	38. มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
39. มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย	40. มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์
41. มหาวิทยาลัยคริสเตียน	42. มหาวิทยาลัยดุสิตธานี
43. วิทยาลัยทองสุข	44. วิทยาลัยเทคโนโลยีราชธานี
45. วิทยาลัยนานาชาติแสดมฟอร์ด	46. วิทยาลัยภาคกลาง
47. วิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	48. วิทยาลัยมิชชั่น
49. วิทยาลัยเมืองหาดใหญ่	50. วิทยาลัยโยนก
51. วิทยาลัยรัชต์ภาคย์	52. วิทยาลัยศรีโสภณ

การสอบโดยตรง หรือเรียกว่าการสอบคัดเลือกที่มหาวิทยาลัย / สถาบัน ดำเนินการเอง

การสอบโดยตรง เป็นการสอบตามโควตาที่ให้ โดยสอบคัดเลือกนักเรียนในภูมิภาคที่มหาวิทยาลัย / สถาบันนั้น ๆ กำหนด หรือว่าเป็นโครงการรับนักเรียนในโครงการพิเศษ เข้าศึกษาอย่างที่ได้กล่าวมาแล้ว ในส่วนนี้ผู้ที่ได้รับการสอบคัดเลือกจะไม่มีสิทธิ์ไปสมัครสอบคัดเลือกกรวมอีก ซึ่งสถาบันต่าง ๆ ก็มักจะจัดสอบตรงตามโควตาให้เสร็จก่อนการสอบคัดเลือกรวมในแต่ละปี

สรุป การสอบเข้าในระดับอุดมศึกษาจะมีวิธีการสอบคัดเลือกอยู่ 2 วิธี คือ วิธี การสอบโดยตรงกับสถาบัน และวิธีการสอบรวมของทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งการจัดสอบโดย การจัดสอบจะมุ่งเน้นในการคัดเลือกนักเรียนให้ตรงกับความสามารถของตัวเด็กนักเรียนแต่ละ คน

2. ความวิตกกังวล

2.1 ความหมายของความวิตกกังวล

๙ ประยูรศรี มณีสร (2542 : 117) ได้ให้ความหมายของความวิตกกังวลว่าเป็น สภาพความกลัวที่หาสาเหตุไม่ได้ เป็นลักษณะความกลัวทั่วไป ที่ไม่เกี่ยวกับสิ่งหนึ่งสิ่งใด เฉพาะ ความวิตกกังวลมักจะพัฒนามาจากความกังวลใจหลายๆ เรื่องที่เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำอีก ความรู้สึกเช่นนี้จะติดอยู่ในใจโดยไม่รู้ตัว ความกังวลใจต่างๆ เหล่านี้ถ้าหากมีขึ้นบ่อยๆ และ ขยายขอบเขตกว้างขวาง มักจะกลายเป็นความวิตกกังวล ✕

๑๐ ประมวญ ดิฉินสัน (2524 : 233-234) ได้ให้ความหมายของความวิตกกังวลว่า เป็นประสบการณ์ทางอารมณ์ซึ่งยังความทุกข์ที่มากระทบกระเทือนอวัยวะภายในของเรา ซึ่งความวิตกกังวลนั้นเกิดจากความคิดของเราเอง ✕

๑๑ เดโซ ชวนานนท์ (2512 : 21-22) ได้ให้ความหมายของความวิตกกังวลว่าเป็น สภาพอันไม่พึงใจทางอารมณ์ อันเกิดจากการที่ความปรารถนาหรือแรงขับไม่ได้รับการสนอง หรือมีอันเป็นผิดพลาดไปจากเป้าหมายที่ต้องการ หรือเป็นความกลัวที่กรุ่นอยู่ไม่รู้หาย ซึ่ง เกิดขึ้นพร้อมกับการคาดหมายถึงสิ่งที่จะต้องรับผลร้ายในอนาคต ✕

๑๒ ออซูเบล (เพ็ญพิศ ทิพย์รักษ์. 2541 : 8 ; อ้างอิงจาก Ausubel. 1968 : 245) ได้ มองความวิตกกังวลว่าเป็นแนวโน้มของบุคคลที่จะตอบสนองต่อเหตุการณ์หรือสถานการณ์ ต่างๆ ด้วยความกลัวเพราะมีความรู้สึกว่าการณ์หรือสถานการณ์นั้นๆ จะทำให้เขาต้องสูญเสียความภาคภูมิใจในตนเอง ความวิตกกังวลต่างจากความกลัวในแง่ที่ว่า สิ่งที่มากระทำนั้น มักจะกระทำต่อความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของบุคคลมากกว่าที่จะกระทำต่อร่างกายของ บุคคลนั้น ✕

๑๓ ชอร์ทริดจ์ และ ลี (ทศพร มณีศรีขำ. 2542:13 ; อ้างอิงจาก Shortridge and Lee.n.d.) ได้ให้ความหมายของความวิตกกังวลว่า ความวิตกกังวลเป็นปฏิกิริยาที่แสดงออก ทางจิตใจและร่างกาย เนื่องมาจากมีสิ่งคุกคามภายใน โดยสิ่งที่คุกคามนี้อาจเกิดจากเหตุ การณ์ หรือสิ่งเร้าจากภายนอกหรือภายใน ทำให้เกิดความรู้สึกยุ่งยากใจ ไม่สบายใจ หรือ เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจ และร่างกาย ความวิตกกังวลจึงเป็นเหมือนสัญญาณเตือน ถึงภัยอันตรายที่กำลังจะมาถึง ✕

๑๔ อิงลิช และอิงลิช (ฉวีวรรณ ไหม่คามิ. 2541 : 11-12 ; อ้างอิงจาก English and English.n.d.) ได้กล่าวถึงความหมายของความวิตกกังวลไว้เป็นข้อ ๆ ดังนี้

1. ความวิตกกังวลเป็นสภาวะของความไม่สบายใจอันเนื่องมาจากความ ปรารถนาอันแรงกล้าไม่สามารถบรรลุเป้าหมายที่ต้องการได้
2. ความวิตกกังวล หมายถึง ความกลัวอันว่าวุ่นสับสนว่าอาจมีสิ่งเลวร้าย เกิดขึ้นในอนาคต

3. ความวิตกกังวล หมายถึง ความรู้สึกว่าตนเองถูกขู่เข็ญ แต่ไม่ทราบว่
สิ่งที่มาขู่เข็ญนี้คืออะไร ๕

ก่อ สวัสดิพาณิชย์ และนาฏเจลิยว สุมาวงศ์ (2541 : 252-253) กล่าวว่า
ความวิตกกังวลมีลักษณะคล้ายกับความกลัว กล่าวคือ คนส่วนใหญ่มักวิตกกังวลโดยไม่มีเหตุ
ผลเพียงพอ ความวิตกกังวลนี้มีอิทธิพลร้ายแรง เพราะเป็นอารมณ์ที่เกิดติดต่อกันได้เป็น
ระยะเวลานาน ๆ สามารถทำลายสุขภาพจิตของคนลงได้มาก ความวิตกกังวลเป็นอารมณ์ซึ่ง
คนปกติมักจะมีเหมือน ๆ กัน คนที่มีสุขภาพจิตดีมักจะวิตกกังวลโดยมีเหตุผล คือวิตกกังวลใน
เรื่องที่ควรวิตกกังวลและพยายามหาทางแก้ไขเรื่องที่วิตกกังวลนั้นให้หมดไป ส่วนคนที่สุขภาพ
จิตไม่ดีมักวิตกกังวลโดยไม่มีเหตุผล ซึ่งบุคคลที่มีลักษณะเช่นนี้ควรได้รับความเอาใจใส่
เป็นพิเศษ เพราะถ้าปล่อยไว้อาจเกิดผลร้ายได้มาก

สรุป ความวิตกกังวล เป็นปฏิกิริยาที่แสดงออกทางร่างกายและจิตใจ อันเนื่อง
มาจากความรู้สึกไม่ปลอดภัยซึ่งมีผลกระทบมาจากสิ่งเร้าทั้งภายนอกและภายในที่เข้ามา
คุกคาม ซึ่งเป็นสภาพของอารมณ์ที่ไม่มีความสุข ตึงเครียด ขาดความมั่นคงปลอดภัย หรือ
เกิดความกลัว เมื่อถูกเร้าให้เกิดอารมณ์ดังกล่าวจะมีพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมา เช่น เคร่ง
เครียด หม่นหมอง ประหม่า หงุดหงิด โมโหง่าย หวาดกลัว คิดฟุ้งซ่าน จิตใจว้าวุ่น
 เป็นต้น

๕ 2.2 ประเภทของความวิตกกังวล

เจริญ สมวงศ์ศิริ (2523 : 4) ได้แบ่งความวิตกกังวลออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. ความวิตกกังวลเฉพาะสถานการณ์ (Situation Anxiety) เป็นความวิตก
กังวลในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งที่บุคคลนั้นประสบโดยกระทันหัน
2. ความวิตกกังวลที่หาสาเหตุไม่ได้ (Free-Floating Anxiety) เป็นความ
วิตกกังวลที่เกิดขึ้นโดยไม่รู้สาเหตุ
3. ความวิตกกังวลที่พบร่วมหรือเป็นผลมาจากโรคอื่น เช่น โรคซึมเศร้า โรค
จิตเภท หรือโรคทางกายอื่น ๆ

ซิกมันด์ ฟรอยด์ (ประมวญ ดิฉินสัน. 2524 : 234 ; อ้างอิงจาก

Sigmund Freud.) ได้แบ่งความวิตกกังวลออกเป็น 3 ประเภทดังนี้

1. Reality Anxiety เป็นความวิตกกังวลจากการเห็นภัยคุกคามจากโลก
ภายนอก ซึ่งโลกภายนอกคือ ภาวะแห่งสิ่งแวดล้อม ซึ่งคุกคามสวัสดิภาพของเรา อาจเป็นผู้
คน สิ่งของหรืออาการต่าง ๆ
2. Neurotic anxiety เป็นความวิตกกังวลแบบโรคประสาท ซึ่งเกิดจาก

การเห็นอันตรายจากสัญชาตญาณ อาจเป็นความกลัวที่เกิดขึ้นลอย ๆ แบบคนที่ตื่นเงาตัวเอง เป็นความวิตกกังวลที่ปราศจากเหตุผล บอกไม่ถูกว่าทำไมถึงวิตกกังวล ตัวอย่างเห็นได้ชัด คือ พวก phobia หรือความกลัวจนหรือแม้จะมีฐานะดีสักเพียงไรแต่ก็อดลึกเล็ขโมยน้อยไม่ได้ เป็นต้น

3. Moral anxiety เป็นความวิตกกังวลกับการกระทำอะไรที่เกรงจะไม่ถูกต้องทำนองคลองธรรม เป็นความวิตกกังวลที่จะทำอะไรก็เกรงจะไม่ถูกต้องทำนองคลองธรรม ไปเสียทั้งหมด ต้องระวังตัวเองอยู่ตลอดเวลา มีความรู้สึกรบกวนใจอยู่เสมอว่าตนทำผิด ตนมีบาป ทั้งนี้เพราะพลังแห่งจิตถูกใช้ไปใน Superego อย่างล้นเหลือ

สรุป จากงานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สนใจศึกษาความวิตกกังวลที่เป็นเฉพาะสถานการณ์ หรือความวิตกกังวลแบบ Reality Anxiety โดยสถานการณ์ที่ทำให้เกิดความวิตกกังวลของนักเรียนก็คือการสอบเข้าเรียนต่อในสถาบันอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

2.3 อาการและพฤติกรรมของคนที่มีความวิตกกังวล

อาการและพฤติกรรมของบุคคลที่มีความวิตกกังวลนั้นอาจมีอาการต่าง ๆ แสดงออกมาทั้งทางร่างกายและจิตใจ พฤติกรรมที่แสดงถึงความวิตกกังวลของบุคคลโดยทั่วไปแล้ว อาจแบ่งย่อย ๆ ตามการแบ่งของ ประสิทธิ์ บัวคลี (ประสิทธิ์ บัวคลี. 2514 : 25) ได้ดังนี้

1. ขลาดกลัวหรือประหม่า (Apprehensive) คือ ลักษณะของบุคคลที่แสดงถึงความหวาดกลัว ไม่กล้าแสดงออก หลีกเลี่ยงการแสดงความคิดเห็นหรือการกระทำที่ปรากฏแก่คนหมู่มาก ถ้าจำเป็นจะต้องแสดงออกก็มักจะเงอะงะหรือเคอะเขิน

2. ขี้อาย (Shy) เป็นลักษณะที่ไม่กล้าแสดงออก ชอบหลบหน้าคนหมู่มาก ไม่กล้าเสี่ยงในสิ่งที่ไม่เคยทำมาก่อน

3. ตื่นเต้น (Excitable) คือ ลักษณะของบุคคลที่แสดงถึงการไม่อดทนต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ ที่มารบกวนจิตใจ เมื่อมีเรื่องต่างๆ มากระทบจิตใจบุคคลจะไม่สามารถเก็บความรู้สึกไว้ได้ มักแสดงออกมาทันที เช่น โกรธ ร้องไห้ เป็นต้น

4. อารมณ์อ่อนไหว (Affected by Feeling) คือลักษณะของบุคคลที่เสียใจ ดีใจ หรือน้อยใจง่าย หวั่นไหวไปกับการกระทำหรือคำพูดของบุคคลอื่นได้ง่าย ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ได้

5. เคร่งเครียด (Tense) คือลักษณะของบุคคลที่อารมณ์มักจะเครียดอยู่ตลอดเวลาหรือบ่อย ๆ จิตใจหมกมุ่น ไม่ชอบยิ้มแย้มแจ่มใส ไม่ชอบพูดเล่น กังวลต่อสิ่งต่างๆ รอบตัวหรือเห็นสิ่งต่าง ๆ วุ่นวาย

สรุป อาการของผู้ที่มีความวิตกกังวลนั้นมักจะมีทั้งการแสดงออกทางด้านร่างกาย และทางด้านจิตใจ อาทิเช่น นอนไม่หลับ ท้องเสีย ท้องผูก เคร่งเครียด หม่นหมอง ประหม่า หงุดหงิด โมโหง่าย หวาดกลัว คิดฟุ้งซ่าน จิตใจว้าวุ่น เป็นต้น

2.4 ระดับความวิตกกังวล

ศิริพร จิรวัฒน์กุล (ฉวีวรรณ ใหม่คามิ. 2541 : 17-18 ; อ้างอิงมาจาก ศิริพร จิรวัฒน์กุล. 2530 : 23-24) ได้แบ่งระดับของความวิตกกังวลออกเป็นระดับต่าง ๆ พอสรุปได้ดังนี้

1. ระดับต่ำ (Mild Anxiety หรือ 1+) เป็นระดับความวิตกกังวลที่น้อย ทำให้บุคคลมีลักษณะตื่นตัว กระตือรือร้น สามารถสังเกตการณ์สิ่งแวดล้อมและเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี ตลอดจนมีความคิดริเริ่ม สามารถมองเห็นความเกี่ยวเนื่องของเหตุการณ์และอธิบายเรื่องราวต่าง ๆ ให้บุคคลอื่นทราบได้อย่างชัดเจน
2. ระดับกลาง (Moderate Anxiety หรือ 2+) เป็นระดับของความวิตกกังวลที่ทำให้บุคคลมีการรับรู้ต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้น้อยลง มีความสามารถและขีดจำกัดในการแปลความหมายลดลง
3. ระดับสูง (Severe Anxiety หรือ 3+) เป็นภาวะของความวิตกกังวลในระดับรุนแรง ทำให้บุคคลที่อยู่ในภาวะนี้มีการรับรู้ลดลง กระสับกระส่าย ลุกสี่ลุกกลน แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้น้อย ไม่รับรู้และไม่เข้าใจเหตุการณ์อย่างต่อเนื่อง บางคนมีอาการทางกาย เช่น เบื่ออาหาร ความดันโลหิตสูงขึ้น คลื่นไส้ ท้องเดิน เป็นต้น และเริ่มพฤติกรรมที่แสดงถึงความผิดปกติทางจิตใจ เช่น ซึมเศร้า และแยกตัว
4. ระดับรุนแรง (Panic Anxiety หรือ 4+) เป็นระดับของความวิตกกังวลที่รุนแรงสูงสุด บุคคลในสภาวะนี้จะไม่สามารถควบคุมตนเองได้ ทำให้ระบบการทำงานของร่างกายทำงานมากขึ้น มีความอดทนต่อสิ่งเร้าที่มากกระตุ้นได้น้อย รับรู้เหตุการณ์ผิดพลาดจากความเป็นจริงความคิดเชิงเหตุผลลดลง จนกระทั่งบุคคลมีอาการเศร้าซึม หดหู่หรือหมดหวังในชีวิต

โดยทั่วไปแล้วบุคคลที่ถือว่ามีความวิตกกังวลในระดับปกติ คือ ระดับที่ 1 และระดับที่ 2 ส่วนบุคคลที่มีความวิตกกังวลจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือ คือ ระดับที่ 3 และ ระดับที่ 4

สรุป จากระดับความวิตกกังวลของคนเรา ในงานวิจัยนี้จะแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

2.5 ผลของความวิตกกังวล

□ เดฟเฟนบาคเซอร์ และซุน (ทศวรรษ มณีศรีขำ และนิรันดร์ จุลทรัพย์. 2542 : 14 ; อ้างอิงจาก Deffenbacher and Suinn. 1982 : 39-42) กล่าวว่า ความวิตกกังวล ทำให้ระบบประสาทอัตโนมัติถูกกระตุ้น และเกิดการเปลี่ยนแปลงทางชีวเคมีในร่างกาย มีผลทำให้เกิดความตึงเครียดของกล้ามเนื้อ มีอาการใจสั่น มือสั่น เหงื่อออก ชีพจรเต้นเร็ว ปัสสาวะบ่อยครั้ง ความวิตกกังวลทำให้การแสดงออกของพฤติกรรมเปลี่ยนไป เช่น ทำให้พฤติกรรมบางอย่างซ้ำ มีพฤติกรรมหลีกเลี่ยง หรือหลีกเลี่ยงจากสิ่งเร้าที่ทำให้เกิดความไม่พึงพอใจหรือจะทำอันตราย และสรุปผลของความวิตกกังวลออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

1. ความวิตกกังวลมีผลต่อการแสดงออกทางสรีระ และความรู้สึกบุคคลเกิดความหวาดหวั่น ตึงเครียด กลัว ร่วมกับความตื่นตัวของกลไกต่างๆ ทางร่างกาย
 2. ความวิตกกังวลมีผลต่อการแสดงออกทางความคิด ได้แก่ ประสิทธิภาพในการจำลองระดับความคิดชะงักงัน คือคิดแคบ และไม่ยืดหยุ่นในการแก้ปัญหา ขาดสมาธิเกิดความหมกมุ่น หรือย่ำคิด เป็นต้น
 3. ความวิตกกังวลมีผลต่อพฤติกรรม ความเจ็บป่วยทางกาย เช่น กล้ามเนื้อตึงเครียด ปวดคอ ปวดไหล่ มือสั่น ทำให้ความสามารถในการกระทำต่างๆ ด้อยลง และเกิดพฤติกรรมหลีกเลี่ยงแบบต่าง ๆ ตามมา เพื่อนำตนเองออกจากสถานการณ์ที่ไม่พึงพอใจ □
- สรุป ผลของความวิตกกังวล จะส่งผลต่อการแสดงออกทางสรีระ ทางความคิด และต่อพฤติกรรม ซึ่งจะทำให้การปรับตัวของบุคคลไม่ดีเท่าที่ควร และยังทำให้ประสิทธิภาพการทำงานของบุคคลลดลงอีกด้วย

✎ 2.6 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับความวิตกกังวล

แคทเทล (สุริรัตน์ วิเศษสุข. 2536 : 37 ; อ้างอิงจาก Cattell. 1965 : 245) กล่าวว่า นักจิตวิทยาศึกษาว่า ความวิตกกังวลจะมีผลต่อการเรียนรู้และการทำงานของคนเราอย่างไร ซึ่งนักจิตวิทยายังมีทัศนะเป็น 2 ฝ่าย กล่าวคือนักจิตวิทยากลุ่มจิตวิเคราะห์ ถึงแม้จะไม่ได้ศึกษาความวิตกกังวลกับการเรียนรู้โดยตรง แต่มีความเชื่อว่า ความวิตกกังวลเป็นตัวบั่นทอนประสิทธิภาพในการทำงาน มีผลร้ายต่อคนเราและเป็นเหตุของโรคจิต ส่วนนักจิตวิทยาอีกพวกหนึ่ง ได้แก่ สเปนซ์ (Spence) และมัวร์ (Mowre) มองความวิตกกังวลในแง่ดี ซึ่งจะมีส่วนช่วยส่งเสริมการเรียนรู้และช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน

ทฤษฎีของสเปนซ์

เลวิต (Levitt. 1967 : 112-113) ได้กล่าวถึงมีชื่อว่า “ทฤษฎีแห่งมหาวิทยาลัยไอโอวา” สรุปได้ว่าความวิตกกังวลเปรียบเสมือนเป็นแรงขับ (หรือแรงจูงใจ) ซึ่งช่วยกระตุ้นให้อินทรีย์เกิดพลัง หรือเกิดแรงจูงใจที่จะทำพฤติกรรมบางอย่าง ดังนั้นความวิตกกังวลจึงมีส่วนช่วยส่งเสริม

เสริมการเรียนรู้และเพิ่มความเร็วและประสิทธิภาพในการทำงาน ผลของความวิตกกังวลจะช่วยให้เกิดความเข้มในการตอบสนอง สำหรับการเรียนรู้ที่สลับซับซ้อนผลของความวิตกกังวลอาจจะขัดขวางการเรียนรู้ในระยะแรกๆ แต่เมื่อผู้เรียนได้คุ้นเคยกับงานที่ทำ หรือสร้างนิสัยในการเรียนรู้ที่ถูกต้องแล้ว ความวิตกกังวลจะช่วยการเรียนรู้ในที่สุด

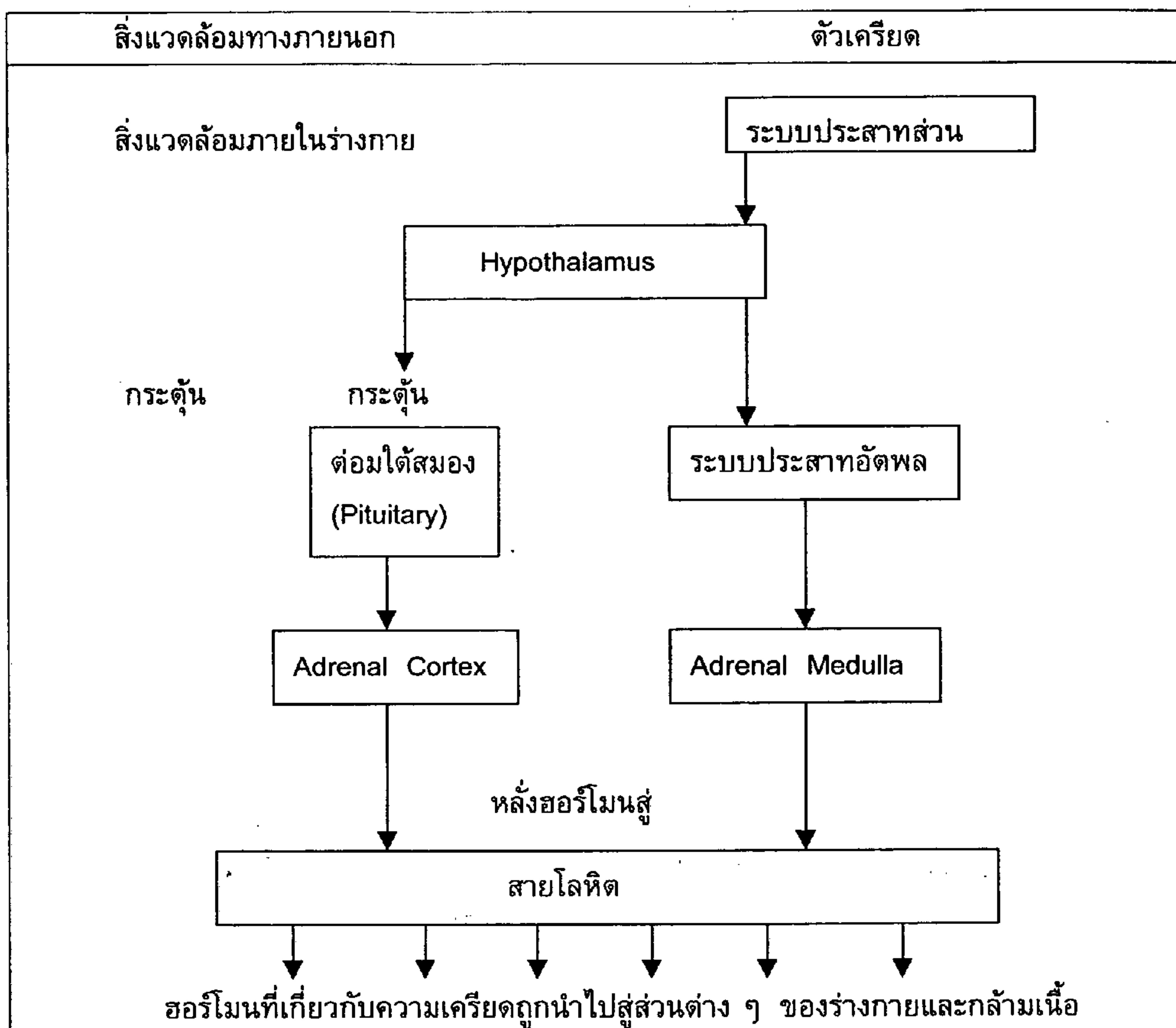
นักจิตวิทยากลุ่ม Humanistic-Existential

ลิซิต กาญจนามรณ์ (ม.ป.ป.:175-176) ได้กล่าวว่าพิจารณาเห็นว่าความวิตกกังวลเป็นผลมาจากความล้มเหลว เพราะนักจิตวิทยาทั้ง 2 กลุ่มนี้มีความเห็นว่ามันุษย์เป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบ มีความพยายามกระทำเพื่อให้ได้มาซึ่งความสำเร็จในกิจการทุกอย่าง รวมทั้งในทุกสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะนักจิตวิทยากลุ่ม Humanistic มีความเห็นว่ามันุษย์จะพยายามทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อให้ได้มาซึ่งความภาคภูมิใจในตนเอง และการที่คนเราจะมีความภาคภูมิใจในตนเองได้นั้นจะต้องพิจารณาจากความสำเร็จทั้งหลาย การที่ชีวิตของเราต้องพบกับอุปสรรค ปัญหาอันนำไปสู่ความล้มเหลว ความล้มเหลวและความผิดหวังจะเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้คนเกิดความวิตกกังวลขึ้นมา แม้แต่ความพยายามที่จะได้รับความสำเร็จก็มักจะถูกรบกวนด้วยความวิตกกังวลว่าจะพ่ายแพ้หรือไม่สมหวัง และกลุ่ม Existential ยังกล่าวอีกว่าคนเราเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบและเพียรพยายามทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจในตัวเอง ความเพียรพยายามเหล่านี้เป็นแหล่งที่ทำให้เกิดความวิตกกังวลขึ้นมา

แนวคิดทางชีววิทยา

นักจิตวิทยาที่มีพื้นฐานทางสรีรวิทยาจะพิจารณาลักษณะความวิตกกังวลว่าเป็นเหตุการณ์ทางชีววิทยาดังนั้น ความวิตกกังวลจึงเป็นการตอบสนองทางสรีรวิทยาที่เกิดขึ้นในบุคคลซึ่งตามความเป็นจริงแล้วเราจะพบเห็นได้อย่างแน่นอนว่าการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายเป็นจำนวนมากได้เกิดขึ้นและสามารถนำมาเป็นตัวชี้ได้ว่าเป็นอาการที่ร่างกายตอบสนองต่อภาวะตึงเครียด การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายเหล่านี้เป็นรูปธรรม สามารถวัดและตรวจสอบได้ เป็นต้นว่าอัตราการเต้นของหัวใจ กิจกรรมการหายใจ การหลั่งฮอร์โมนของต่อมไร้ท่อ การทำงานของต่อมเหงื่อและต่อมน้ำลาย อุณหภูมิในร่างกาย ความดันโลหิต เหล่านี้ล้วนแล้วแต่เกิดเปลี่ยนแปลงขึ้นเพราะภาวะอารมณ์เครียด ดังผังที่แสดงไว้ดังนี้

ผังแสดงการทำงานของสมองและร่างกายเมื่อเกิดความเครียด

สรุป ความวิตกกังวลมีทั้งผลดีและผลเสียต่อการเรียนรู้ คือถ้ามีมากเกินไปอาจจะไปขัดขวางการเรียนรู้ การไม่มีความวิตกกังวลเลยหรือมีอยู่ในระดับต่ำ การเรียนรู้หรือการกระทำสิ่งต่างๆ อาจจะขาดแรงกระตุ้นแรงจูงใจเพราะความวิตกกังวลก็เป็นเสมือนแรงขับ แรงกระตุ้นให้อิทธิพลเกิดพลัง หรือเกิดแรงจูงใจที่จะทำพฤติกรรมบางอย่าง แต่ถ้ามีความวิตกกังวลอยู่ในระดับที่เหมาะสมจะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้

2.7 ความวิตกกังวลที่เกี่ยวข้องกับการสอบ

จากการที่การสอบส่วนใหญ่จะทำให้ให้นักเรียนเกิดความวิตกกังวลขึ้นอันเนื่องมาจากความกลัวที่จะทำข้อสอบไม่ได้ หรือทำได้ไม่เท่ากับที่ตนเองต้องการ หรือเกิดจากการสอบนั้นๆ มีความสำคัญกับชีวิตของนักเรียน โดยเฉพาะการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อใน

ระดับอุดมศึกษา จึงทำให้นักเรียนเกิดความวิตกกังวลและได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ศึกษาเกี่ยวกับการวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาก็พบว่านักเรียนส่วนใหญ่จะมีความวิตกกังวลอยู่ในระดับที่สูง ซึ่งสอดคล้องกับที่ กุลสิริ โคว์สุวรรณ (2543 : บทคัดย่อ) พบว่านักเรียนจะมีความวิตกกังวลอยู่ในระดับที่มาก และนอกจากจะทำให้เด็กที่มีความวิตกกังวลแล้วยังส่งผลทำให้นักเรียนมีปัญหาสุขภาพจิตตามมาได้อีกด้วย ซึ่งพบว่าเด็กที่มีปัญหาทางด้านสุขภาพจิตนั้นสาเหตุสำคัญที่สุดมาจากปัญหาด้านการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับที่อัมพร โอตระกูล และเจตสันต์ แดงสุวรรณ (นิตยา พงษ์พาชำนาญเวช. 2535 : 29 ; อ้างอิงจากอัมพร โอตระกูล และเจตสันต์ แดงสุวรรณ. 2542 : 45 – 53) พบว่าปัญหาสุขภาพจิตของนักเรียนส่วนใหญ่เกิดจากปัญหาทางการเรียนมากที่สุด และ พักตร์วิภา โพธิ์ศรี (2543 : บทคัดย่อ) ยังได้ศึกษาถึงผลกระทบของการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย พบว่า จากการที่นักเรียนต้องเตรียมตัวสอบคัดเลือกโดยการนำผลการเรียนตลอดหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมาเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาร่วมในการสอบ ทำให้นักเรียนเกิดความเครียดมาก ซึ่งความเครียดที่เกิดขึ้นจะเริ่มมาจากความวิตกกังวลที่มีมาเป็นระยะเวลานานจนกลายมาเป็นความเครียดในที่สุด และความวิตกกังวลจะส่งผลกระทบต่อชีวิตของเราเป็นอย่างมาก แจ็กกอร์แมน (2530 : 32) ได้กล่าวว่าสถิติล่าสุดของสมาคมจิตเวชศาสตร์อเมริกันเห็นว่าประชากรอเมริกันประมาณร้อยละ 15-18 (31 ถึง 41 ล้านคน) ประสบปัญหาความผิดปกติทางจิตที่สามารถตรวจรักษาได้ แต่จะส่งผลกระทบต่อผลผลิตในการทำงาน การเรียนและการใช้ชีวิตอย่างอิสระเสรี

จากที่ได้กล่าวมาทั้งหมด พบว่าการศึกษาถึงความวิตกกังวลที่เกี่ยวกับการสอบนั้นมีความจำเป็นที่ควรจะนำมาศึกษาเพื่อหากกลุ่มของนักเรียนที่มีความวิตกกังวลที่อยู่ในระดับที่มาก เพื่อที่จะได้หาแนวทางและวิธีการช่วยเหลือให้นักเรียนสามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ในช่วงการสอบได้ และถ้านักเรียนกลุ่มใดมีความวิตกกังวลต่ำ ก็จะได้หาแนวทางในการที่จะกระตุ้นให้นักเรียนมีระดับความวิตกกังวลอย่างเหมาะสม

3. ความคาดหวัง

3.1 ความหมายของความคาดหวัง

ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของความคาดหวังไว้มากมายดังนี้
 นันทนา จันทรพันธ์ (2545 : 8) ได้ให้ความหมายว่าความคาดหวังในอนาคตหมายถึงความรู้สึกนึกคิด หรือความคิดเห็นในการคาดการณ์เกี่ยวกับการศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพของนักเรียนในภายภาคหน้า ต่อเป้าหมายหรือความมุ่งหวังที่ตั้งไว้สำหรับตนเองในสิ่งที่นักเรียนต้องการจะเป็น ต้องการจะได้มา และมีความเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อประสบความสำเร็จ

ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา (นันทนา จันทรพันธ์. 2545 ; อ้างอิงจากประสาร มาลากุล ณ อยุธยา. 2523 : 2) ได้ให้ความหมายของความคาดหวังว่า หมายถึงการที่บุคคลรับรู้ คาดคะเนว่าตนเองน่าจะทำอะไรได้เพียงใดเป็นการคาดคะเนถึงผลที่จะเกิดขึ้นได้จริงจากการกระทำของตนเอง

ทวีชัย วิริยะโกศล (2541 : 14) ได้ให้ความหมายของความคาดหวังว่าเป็นความต้องการของบุคคลต่อสิ่งที่ปรารถนาที่จะให้เกิดขึ้นจริงในอนาคตโดยคาดคะเนผลจากความสามารถและสภาพของตน พฤติการณ์ในอนาคต

วิไลวรรณ วิทยารธรรมธัช (2543 : 15) ได้ให้ความหมายว่าเป็นความต้องการของบุคคลที่มีต่อคนอื่นให้กระทำการสิ่งใด สิ่งหนึ่งที่ตนปรารถนา โดยใช้ความคาดหวังเป็นแนวทางกำหนดพฤติกรรมต่อบุคคลที่ตนคาดหวังในลักษณะที่ตนคิดว่าถูกต้อง

สุภาวดี เขมะศรีสุวรรณ (2543 : 22) ได้ให้ความหมายว่าเป็นความคาดหวัง ความมุ่งหวัง หรือคาดคะเนของบุคคลที่มีต่อคนอื่น ให้กระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ตนปรารถนาให้เป็นไปในอนาคต

สุนีย์ ธีรดากร (สุภาวดี เขมะศรีสุวรรณ. 2543 ; อ้างอิงจาก สุนีย์ ธีรดากร. 2525 : 92) ได้ให้ความหมายของความคาดหวังที่เกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับชีวิตจริงของคนเราว่า ความคาดหวังจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่เราเคยมีประสบการณ์เดิมมาก่อนในชีวิตจริงของคนเรานั้น สิ่งที่เราคาดหวังไว้กับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงๆ เรียกว่า “ Discrepancy ” Discrepancy จะเป็นสิ่งเร้าที่ทำให้คนเกิดการตื่นตัวได้

พัฒนศรี ไชยยันบุรณ์ (2538 : 35) ได้ให้ความหมายว่าเป็นสิ่งที่มุ่งหวังว่าจะเกิดขึ้นซึ่งบุคคลคาดคะเนว่าตนเองจะทำงานนั้นได้ดีเพียงใด ความคาดหวังสามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยอาศัยองค์ประกอบต่าง ๆ ในสิ่งแวดล้อม เช่นประสบการณ์แห่งความสำเร็จ ความเชื่อ ความรู้สึกนึกคิดต่อตนเอง เป็นต้น

Finn (ทวีชัย วิริยะโกศล. 2541 ; อ้างอิงจาก Finn,Jeremy D. 1962 : 390) ได้ให้ความหมายว่าเป็นการประเมินค่าบุคคลหรือตนเองด้านจิตรู้สำนึกและจิตใต้สำนึก และใช้ความคาดหวังนั้นมาเป็นแนวทางในการกำหนดพฤติกรรมที่จะมีต่อบุคคลที่ตนคาดหวัง หรือต่อตนเองในลักษณะที่ตนคิดว่าถูกต้อง

สรุป จากที่ได้มีผู้ให้ความหมายถึงความคาดหวังไว้มากมายสามารถสรุปได้ว่าความคาดหวังหมายถึง การคาดคะเนถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยดูจากความสามารถและความปรารถนาของตน

3.2 ความหมายความคาดหวังของบิตามารดา

ได้มีผู้ให้ความหมายของความคาดหวังของบิตามารดาไว้มากมายดังนี้

วิไลวรรณ วิทยารมช (2543 : 16) ได้ให้ความหมายว่าเป็นความต้องการของบิดามารดาที่มีต่อนักเรียน เพื่อให้นักเรียนกระทำตามสิ่งที่ตนปรารถนาในด้านการศึกษา ความประพฤติและการเลือกอาชีพ

อภิชาติ เสรณีวิจัยกิจการ (2539 : 21) ได้กล่าวว่าพ่อแม่ที่คาดหวังต่อลูกในระดับที่สูงมากและเกินเลยที่จะเป็นไปได้ จะพยายามผลักดันให้ลูกเรียนดีที่สุด และสูงที่สุด ซึ่งก็นับว่าเป็นความปรารถนาดี และเป็นความจำเป็นในสังคมที่กำลังก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว หากพ่อแม่ผลักดันอย่างเหมาะสมและถูกจังหวะกับความจำเป็นไปได้ ลูกก็จะประสบผลตามที่พ่อแม่คาดหวัง แต่บางคนผลักดันลูกตามความต้องการของตนเองเป็นใหญ่ โดยไม่คำนึงถึงความกดดันและความรู้สึกนึกคิดของลูก ผลที่ตามมาจะเกิดปัญหาสุขภาพจิตในตัวลูก

เต็มศิริ บุญยสิงห์ (2539 : 23) ได้กล่าวว่า การอบรมเลี้ยงดูตามความเชื่อของสังคมไทยของพ่อแม่ เช่นรักลูกชายมากกว่าลูกหญิง เนื่องจากเชื่อว่าลูกชายเมื่อบวชแล้วพ่อแม่ได้เกาะชายผ้าเหลืองไปสู่สวรรค์ การรักลูกชายมากกว่าทำให้การเลี้ยงดูไม่เหมาะสม อาจเพราะนิสัยที่ไม่ดีให้แก่ลูกชายเป็นต้น อีกทั้งลำดับการเกิดของลูกก็มีส่วนสำคัญเช่น ลูกคนโตพ่อแม่คาดหวังมากกว่าลูกอันดंबरอง ๆ ลงไป เป็นต้น พ่อแม่ในปัจจุบันพยายามหากิจกรรมพิเศษให้ลูก เพื่อทดแทนบางอย่างที่ขาดหายไปและรักษาหน้าตาตนเอง เช่นให้ลูกเรียนพิเศษ เรียนเปียโน ความเครียดจึงเกิดกับเด็ก

สุรางค์ จันทรเฒ (วิไลวรรณ วิทยารมช. 2543 : 17 ; อ้างอิงจาก สุรางค์ จันทรเฒ. 2527 : 134) ได้กล่าวว่าบิดามารดาที่เน้นการเรียนของลูกมากเกินไป ดังกฎเกณฑ์ไว้วางจะให้รางวัล หากเด็กเรียนได้ตามที่บิดามารดาต้องการ เด็กบางคนไม่ได้จิตใจก็ขาดความสุขเสียกำลังใจ ส่วนบิดามารดาที่ให้กำลังใจเพื่อให้เด็กเอาชนะตนเองเป็นสิ่งที่ดีที่สุด เพราะเด็กไม่จำเป็นต้องเรียนให้เก่งที่สุด จึงจะพบกับความสำเร็จ เด็กที่เรียนตามความสามารถก็จะประสบผลสำเร็จได้ในชีวิตเนื่องจากมีผู้ให้กำลังใจ

สรุป จากที่มีผู้ให้ความหมายของความคาดหวังของบิดามารดาไว้มากมายสามารถสรุปได้ว่าความคาดหวังของบิดามารดา หมายถึง ความคิดและการกระทำของบิดามารดาที่มีต่อเด็กเรียนที่จะให้นักเรียนปฏิบัติตามความปรารถนา หรือความต้องการของบิดามารดา ซึ่งในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ได้ศึกษาความคาดหวังของบิดามารดาตามการรับรู้ของนักเรียนซึ่งจะได้มาจากการตอบแบบสอบถามของนักเรียนตามการรับรู้ของนักเรียน เกี่ยวกับความคิดและการกระทำของบิดามารดาที่มีต่อเด็กเรียนที่จะให้นักเรียนปฏิบัติตามความปรารถนา หรือความต้องการของบิดามารดาในการศึกษาของนักเรียน ได้แก่ การตั้งใจ ขยันหมั่นเพียร มานะอดทน รับผิดชอบในการเรียนและการสอบ เรียนเก่ง ผลการเรียนดี เรียนได้สูง ๆ สามารถสอบเข้าศึกษาต่อในสาขาและสถาบันที่เป็นที่ยอมรับของสังคม เมื่อจบออกมาหางานทำได้

3.3 ปัจจัยที่ทำให้ความคาดหวังแตกต่างกัน

เฮอร์ล็อก (วิลเวอร์ธ วิทยารธรรมช. 2543 : 23 – 25 ; อ้างอิงจาก Hurlock. 1973 : 191-194) ได้กล่าวว่าบุคคลมีความคาดหวังต่างกันทั้งสิ่งที่คาดหวัง และระดับของความคาดหวัง อันเนื่องจากปัจจัยต่อไปนี้คือ

1. วัฒนธรรม (Cultural Ideals) วัฒนธรรมที่แตกต่างกันย่อมทำให้มาตรฐานความคาดหวังของบุคคลต่างกัน ซึ่งมาตรฐานนี้ครอบคลุมถึงระดับความสำเร็จ และทัศนคติต่อความสำเร็จ เมื่อเด็กเข้าสู่วัยรุ่นจะรับรู้ความคาดหวังของสังคมที่มีต่อตนเอง และความรับผิดชอบของตนที่มีต่อสังคม การตั้งความคาดหวังของบุคคลในสังคมจึงแตกต่างกันไป
2. ประเภทของครอบครัว (Kind of Family) วัยรุ่นที่มาจากครอบครัวที่มั่นคงมีแนวโน้มที่จะตั้งจุดมุ่งหมายในอนาคตสูงกว่าวัยรุ่นที่มาจากครอบครัวไม่มั่นคง วัยรุ่นที่ต้องโยกย้ายถิ่นบ่อย ๆ ไม่สามารถคาดหวังหรือวางแผนอนาคตของตนเองได้ชัดเจนเท่าผู้ที่ไม่ต้องย้ายถิ่นขนาดของครอบครัวมีอิทธิพลต่อการตั้งเป้าหมายของวัยรุ่น วัยรุ่นที่มาจากครอบครัวขนาดเล็กมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จ มากกว่าวัยรุ่นที่มาจากครอบครัวขนาดใหญ่ เพราะครอบครัวขนาดเล็กสามารถบังคับ และทุ่มเทส่งเสริม ตลอดทั้งสามารถวางแผนทางให้วัยรุ่นไปสู่ความสำเร็จได้มากกว่าครอบครัวขนาดใหญ่
3. สถานภาพทางสังคม (Ordinal Position) ครอบครัวที่มีฐานะเศรษฐกิจ ปานกลางและฐานะเศรษฐกิจสูง บิดามารดาจะให้ความคาดหวังและโอกาสแก่ลูกคนแรกมากที่สุด โดยเฉพาะลูกชาย ซึ่งตรงกันข้ามกับครอบครัวที่ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ ลูกคนสุดท้ายต้องได้รับการส่งเสริมจากบิดามารดาและพี่ ๆ มากที่สุด เพราะบิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจดีขึ้น พี่โตและมืงานทำ เพื่อให้สมาชิกคนอื่นในครอบครัวได้ขยับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูงขึ้น
4. วินัย (Discipline) วัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบอัตตาธิปไตย มักจะตั้งความคาดหวังไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง ในทางตรงกันข้ามวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยจะตั้งความหวังที่สอดคล้องกับความเป็นจริง
5. สถานภาพในกลุ่ม (Group Status) กลุ่มจะมีอิทธิพลมากน้อยเพียงใดขึ้นกับฐานะของวัยรุ่นในกลุ่ม และความคาดหวังของกลุ่มที่มีต่อวัยรุ่นเอง ถ้าฐานะในกลุ่มมีความมั่นคง และไม่จำเป็นต้องสร้างความประทับใจให้กับสมาชิกในกลุ่ม ระดับความคาดหวังของวัยรุ่นก็จะใกล้เคียงความเป็นจริง แต่คนที่ไม่มีความสำคัญ และต้องการเลื่อนขั้นตนเองเข้าสู่ผู้นำในกลุ่ม ทำให้การตั้งความคาดหวังหลาย ๆ อย่าง ไม่อยู่บนรากฐานของความเป็นจริง
6. การใช้กลไกทางจิต (Use of Escape Mechanisms) การใช้กลไกทางจิตที่มีผลต่อการตั้งความคาดหวังมากที่สุด คือ การฝันกลางวัน เช่น ฝันอยากเป็นพระเอกหรือนางเอก วัยรุ่นจะตั้งความคาดหวังไว้ว่าจะต้องประสบความสำเร็จ และหลีกเลี่ยงความล้มเหลว ซึ่งอาจจะเป็นการตั้งความคาดหวังที่ไม่อยู่บนรากฐานของความเป็นจริง

7. การบอกความคาดหวัง (Verbalization of Aspirations) ความคาดหวังที่วัยรุ่นบอกกล่าวมักจะตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง มากกว่าคนที่เก็บไว้และคิดอยู่คนเดียว และความคาดหวังที่บอกเพื่อนสนิทเป็นลักษณะความใฝ่ฝัน ไม่ค่อยใกล้เคียงกับความเป็นจริง เท่ากับที่บอกกับบิดามารดา ครูหรือผู้ที่ไม่คุ้นเคย เพราะเป็นการท้าทายให้พิสูจน์ตนเองให้พยายามทำตามทีพุด เพื่อไม่ต้องการเห็นคนอื่นมองด้วยสายตาผิดหวัง

8. ความล้มเหลวและความสำเร็จในอดีต (Past failures and Successes) บุคคลที่ประสบความสำเร็จเสมอ ๆ มีแนวโน้มที่จะตั้งความหวังว่าจะได้รับความสำเร็จอีก ในทำนองเดียวกันบุคคลที่ผิดหวังซ้ำ ๆ มักคิดว่าจะผิดหวังอีก ประสบการณ์เช่นนี้มีผลต่อการตั้งความคาดหวังในอนาคตว่าจะตั้งได้เหมาะสมกับสภาพความจริงหรือไม่เพียงใด

9. เพศ (Sex) บรรยากาศของบ้านและโรงเรียนมักจะกระตุ้นให้วัยรุ่นชาย ตั้งความคาดหวังสูงกว่าวัยรุ่นหญิง บิดามารดาคาดหวังในตัวลูกชายมากกว่าลูกสาว เด็กชายถูกกระตุ้นให้มีความคาดหวังทางการศึกษา การงานและการประกอบอาชีพ

10. เซอร์ปัญญา (Intelligence) เมื่อวัยรุ่นอยู่ในกลุ่มที่มีค่านิยมต่อความสำเร็จสูงมักจะตั้งความคาดหวังให้ตนประสบความสำเร็จเหนือเพื่อน ๆ ในกลุ่ม ซึ่งอาจไม่อยู่บนรากฐานของความเป็นจริง คนที่ฉลาดจะตั้งความคาดหวังจากความสนใจ และความสามารถของตนมากกว่าทำตามจุดมุ่งหมายและค่านิยมของกลุ่มที่ตั้งไว้

11. บุคลิกภาพ (Personality) บุคลิกภาพมีอิทธิพลต่อความคาดหวัง ในเรื่องการชดเชย บุคคลที่ไม่ยอมรับความสามารถของตนเองจะตั้งความคาดหวังไม่อยู่บนรากฐานของความเป็นจริงเพื่อเป็นการปกปิด บุคคลที่มีความมั่นใจในตนเองจะตั้งความคาดหวังสอดคล้องกับความจริง ส่วนบุคคลที่มีความวิตกกังวลต่ำมีแนวโน้มตั้งความคาดหวังไว้สูง เพราะเชื่อมั่นในความสำเร็จมากกว่าความล้มเหลว บุคคลที่มีความวิตกกังวลสูงจะอยู่กับความล้มเหลวในอดีตทำให้มองอนาคตในแง่ดีน้อยกว่าที่ควรจะเป็นและบุคคลที่มีปัญหาทางอารมณ์ มักจะมีความกลัวและความกังวลใจในความสำเร็จ มีแนวโน้มตั้งความคาดหวังต่ำหรือสูงกว่าความเป็นจริงมาก

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ได้มีผู้ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้หลายท่าน ดังนี้

เดโช ชวนานนท์ (2512 : 3) ได้ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง ความสำเร็จที่ได้รับจากความพยายามจากการลงแรง เพื่อมุ่งในจุดหมายปลายทางที่ต้องการ หรืออาจหมายถึงระดับของความสำเร็จที่ได้รับในแต่ละด้านโดยเฉพาะหรือระดับความสำเร็จที่ได้รับโดยทั่วๆ ไปก็ได้

ปราโมทย์ โกศัย (2541 : 41) ได้ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง ความรู้ความสามารถหรือคุณลักษณะและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการเรียนการสอน ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงสมรรถภาพทางสมอง สามารถวัดได้โดยใช้แบบทดสอบให้นักเรียนตอบคำถามด้วยกระดาษและดินสอ

ไพศาล หวังพาณิชย์ (ปราโมทย์ โกศล. 2541 : 40 ; อ้างอิงจากไพศาล หวังพาณิชย์. 2523 : 137) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement) ว่าหมายถึงคุณลักษณะและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากการฝึกอบรมหรือจากการสอน จึงเป็นการตรวจสอบความสามารถหรือความสัมฤทธิ์ผล (Level of Accomplishment) ของบุคคลว่าเรียนรู้แล้วเท่าไร มีความสามารถชนิดใด

ทัศน โสติพิณพงศ์ (2535 : 22) ได้ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ทักษะและสมรรถภาพสมองด้านต่างๆ ของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนแต่ละวิชา ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นันทนา จันทรพันธ์ (2545 : 14) ได้ให้ความหมายว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึงความสามารถของนักเรียนในการเรียน ซึ่งในการศึกษาค้นคว้าได้วัดจากคะแนนเฉลี่ยสะสมรวมทุกกลุ่มวิชา (GPA) ของผลการเรียน

สรุป จากที่มีการให้ความหมายเกี่ยวผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงสามารถสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถทางการเรียนของนักเรียนในทุกกลุ่มวิชา โดยดูจากระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (Grade Point Average) โดยนับจากภาคเรียนที่ 1 ในชั้น ม. 4 ถึงภาคเรียนที่ 1 ในชั้น ม.6 (รวม 5 ภาคการเรียน) ซึ่งคำนวณได้โดยเอาผลคูณของหน่วยการเรียนกับระดับคะแนนของทุกวิชามารวมกันแล้วหารด้วยผลบวกของหน่วยการเรียนทุกวิชา

4.2 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ได้มีผู้กล่าวถึงการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้มากมายดังนี้

เดโช ชวนานนท์ (2512 : 3) ได้กล่าวว่าความสัมฤทธิ์อาจจะทดสอบได้โดยใช้แบบทดสอบความสัมฤทธิ์ (Achievment Test) โดยทั่วไปก็คือ แบบทดสอบวัดผลการเรียนที่ใช้กันอยู่ทั่วไป เช่น ในการสอบซ่อม การสอบกลางปี การสอบประจำเดือน หรือการสอบประจำปี เป็นต้น แบบสอบความสัมฤทธิ์มาตรฐานของแต่ละวิชาก็พอหาได้ เช่น แบบทดสอบความสัมฤทธิ์ทางภาษา ซึ่ง AUA ใช้กันอยู่เป็นต้น

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (ปราโมทย์ โกศล. 2541 : 41-42 ; อ้างอิงจากล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2538 : 171-176) ได้แบ่งแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้เป็น 2 พวก คือ

1. แบบทดสอบของครู หมายถึง ชุดของคำถามที่ครูเป็นผู้สร้างขึ้น ซึ่งเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความรู้ที่นักเรียนได้เรียนในห้องเรียนว่านักเรียนมีความรู้มากแค่ไหน บก

พร้อมที่ตรงไหน จะได้สอนซ่อมเสริม หรือเป็นการวัดดูความพร้อมที่จะเรียนบทเรียนใหม่ ซึ่งขึ้นอยู่กับความต้องการของครู

2. แบบทดสอบมาตรฐาน แบบทดสอบประเภทนี้สร้างจากผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชาหรือจากครูที่สอนวิชานั้น แต่ผ่านการทดลองคุณภาพหลายครั้งจนกระทั่งคุณภาพดีพอจึงสร้างเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบนั้น สามารถใช้เป็นหลักเปรียบเทียบผลเพื่อประเมินค่าของการเรียนการสอนในเรื่องใดๆ ก็ได้ แบบทดสอบมาตรฐานจะมีคู่มือดำเนินการสอนบอกวิธีสอบและยังมีมาตรฐานในด้านการแปลคะแนนด้วย

ทั้งแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นและแบบทดสอบมาตรฐาน มีวิธีการในการสร้างข้อคำถามเหมือนกัน เป็นคำถามที่วัดเนื้อหาและพฤติกรรมที่สอนไปแล้วจะเป็นพฤติกรรมที่สามารถตั้งคำถามวัดได้ ซึ่งควรวัดให้ครอบคลุมพฤติกรรมต่าง ๆ 6 ด้าน ตามหลักของ Bloom ดังนี้

1. ความรู้ หมายถึง ความสามารถระลึกถึงเรื่องราวประสบการณ์ที่ผ่านมา
2. ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการจับใจความสำคัญของเรื่อง ย่อใจความสำคัญ แปลความหมาย ดีความ และขยายความหมายของเรื่องได้
3. การนำไปใช้ หมายถึง ความสามารถในการนำความรู้ หรือหลักวิชาการที่เรียนมาแล้วในการสร้างสถานการณ์จริง ๆ หรือสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกันได้
4. การวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการแยกแยะเรื่องราวต่าง ๆ ออกเป็นส่วนย่อย ๆ ให้ได้ว่า สิ่งนั้นประกอบไปด้วยส่วนย่อยอะไรบ้าง แต่ละส่วนมีความสัมพันธ์กันอย่างไร ส่วนใดเป็นส่วนสำคัญที่สุด
5. การสังเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการนำเอาความรู้มาจัดระบบใหม่ เป็นเรื่องใหม่ที่ไม่เหมือนเดิม มีความหมายและประสิทธิภาพสูงกว่าเดิม
6. การประเมินค่า หมายถึง ความสามารถสูงสุดด้านสมองของผู้เรียนที่สามารถพิจารณาตัดสินเรื่องราว หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ว่าดีหรือไม่ดี เหมาะสมหรือไม่ ได้อย่างถูกต้องพร้อมด้วยเหตุผล

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2540 : 96-97) ได้แบ่งแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออกเป็น 2 ประเภท คือ แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง (Teacher-made test) และแบบทดสอบที่เป็นมาตรฐาน (Standardize test) แบบทดสอบทั้ง 2 ประเภทจะถามเนื้อหาเหมือนกัน คือ ถามสิ่งที่ผู้เรียนได้รับจากการเรียนการสอนซึ่งจัดเป็นกลุ่มพฤติกรรมได้ 6 ประเภท คือ

- ความรู้ความจำ
- ความเข้าใจ
- การนำไปใช้
- การวิเคราะห์

- การสังเคราะห์
- การประเมินค่า

รูปแบบของการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่นิยมใช้มี 3 รูปแบบ คือ

1. แบบปากเปล่า (Oral test) เป็นการทดสอบที่อาศัยการซักถามเป็นรายบุคคล
2. แบบเขียนตอบ (Paper – pencil test) เป็นการทดสอบที่เปลี่ยนแปลงมา

จากการสอบแบบปากเปล่า

3. แบบปฏิบัติ (Performance test) เป็นการทดสอบที่ผู้สอบได้แสดง

พฤติกรรมออกมาโดยการกระทำหรือลงมือปฏิบัติจริง ๆ

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องระหว่างความวิตกกังวลกับตัวแปรด้านต่าง ๆ ของนักเรียน

5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสำรวจสภาพปัญหาของนักเรียน

กุลสิริ โค้วสุวรรณ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปิ่นสร้อยแยลส์วิทยา จังหวัดเชียงใหม่ เป็นการศึกษาในระดับและสาเหตุของความวิตกกังวลในการสอบเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 268 คน พบว่า นักเรียนมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยอยู่ในระดับมาก

นภดล ชีระอกนิษฐ์ (2542 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาและเปรียบเทียบระดับปัญหาด้านการเรียน ด้านส่วนตัว ด้านสังคม ของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอุดรพิทยานุกูล จังหวัดอุดรธานี ปี 2542 จำนวน 326 คน ผลปรากฏว่า นักเรียนโดยส่วนรวม นักเรียนที่มีเพศต่างกัน และนักเรียนที่มีสถานภาพของครอบครัวต่างกัน มีปัญหาด้านการเรียนในระดับปานกลาง ปัญหาด้านส่วนตัวและปัญหาด้านสังคมมีปัญหในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ข้อที่มีระดับปัญหามากหรือระดับมากที่มีค่าเฉลี่ยมาก 2 อันดับแรกในแต่ละด้าน คือปัญหาด้านการเรียน ได้แก่ “ไม่พอใจกับผลการเรียนของตนเอง ”, “ ไม่ชอบเรียนบางรายวิชา ” ปัญหาด้านส่วนตัว ได้แก่ “ กลัวการไม่มีงานทำ หรือได้งานที่ไม่ตรงกับความต้องการของตนเอง ” , “ ชอบคิดวิตกกังวลเกี่ยวกับอนาคตของตนเอง ” ปัญหาด้านสังคม ได้แก่ “ ไม่ชอบครูที่ทำตัวเป็นแบบอย่างที่ไม่ดี เช่น ดื่มเหล้า สูบบุหรี่ เล่นการพนัน ” ครูผู้สอนไม่เข้าใจความรู้สึก และความต้องการของนักเรียน ” สำหรับนักเรียนที่มีเพศต่างกัน และสถานภาพของครอบครัวแตกต่างกัน มีปัญหาด้านการเรียน ด้านส่วนตัว และด้านสังคมไม่แตกต่างกัน

สุรรัตน์ วิเศษสุข (2536 : 76) ได้ศึกษาผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อลดความวิตกกังวลด้านการเรียน ของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สถาบันราชภัฏ

พระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2535 คณะครุศาสตร์ จำนวน 18 คน ที่สนใจ พบว่าการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มมีความวิตกกังวลด้านการเรียนน้อยกว่านักศึกษาที่ไม่ให้การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม

สุเทพ สันติวรานนท์ (2536 : 85-86) ได้ศึกษาสภาพความวิตกกังวลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตการศึกษา 2 (จังหวัดยะลา , จังหวัดนราธิวาส , จังหวัดปัตตานี , จังหวัดสตูล) โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ปีการศึกษา 2536 จำนวน 1,593 คน ซึ่งแบ่งความวิตกกังวลออกเป็น 7 ด้าน ได้แก่ ด้านครอบครัว ด้านการคบเพื่อน ด้านการเรียน ด้านสุขภาพ ด้านร่างกาย ด้านการเงิน ด้านการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมและศาสนา พบว่า นักเรียนมีความวิตกกังวลด้านการเรียนและด้านศาสนาในระดับปานกลางแต่สูงกว่าด้านอื่นๆ

เอี่ยมพร เขียวหิรัญ (2522 : 16) ได้สรุปผลการวิจัย พบว่า เมื่อคนเราเกิดความวิตกกังวลจะมีความต้องการแยกอยู่อย่างโดดเดี่ยวมากกว่าการรวมกลุ่มกัน เพราะการรวมกลุ่มกันเป็นการเพิ่มความวิตกกังวลให้สูงขึ้นกว่าเดิม การที่มนุษย์มารวมกันอยู่บางครั้งก็เป็นสิ่งที่ดี และบางครั้งก็เป็นสิ่งที่ไม่ดี

จารุวรรณ ตั้งศิริมงคล (2529 : 59-60) ได้ศึกษาสุขภาพจิตและการปรับตัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรัฐบาล ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 610 คน โดยใช้แบบตรวจสอบสุขภาพจิต เอส – ซี – แอล – 90 (SCL 90) และแบบสำรวจปัญหาการปรับตัวในการเก็บข้อมูล ผลปรากฏว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ประสบปัญหาการปรับตัวรายด้านมากที่สุด ในด้านการปรับตัวทางด้านการเรียน รองลงมาคือ ด้านอนาคต อารมณ์และส่วนตัว

สำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ (2541) ได้ทำการสำรวจเบื้องต้นเกี่ยวกับเรื่องบริการแนะแนวในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา เพื่อต้องการทราบถึงความต้องการบริการแนะแนวของนักเรียนและความสามารถในการแก้ไขปัญหาโดยครูแนะแนวและสื่อแนะแนวภายในโรงเรียน โดยเก็บข้อมูลจากนักเรียนมัธยมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 450 ตัวอย่าง ในช่วงวันที่ 25-27 กรกฎาคม 2541 พบว่า นักเรียนจะขอรับบริการและขอรับคำปรึกษากับอาจารย์แนะแนว ส่วนมากจะเป็นเรื่องของทางด้านการศึกษา ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 60.80 และยังพบว่าการให้บริการแนะแนวยังทำให้นักเรียนรู้แนวทางในการศึกษาต่อและมีความรู้ในด้านต่าง ๆ อีกด้วย

อัมพร โอตระกูล และเจตสันต์ แดงสุวรรณ (นิตยา พงษ์พาชำนาญเวช. 2535 : 29 ; อ้างอิงจากอัมพร โอตระกูลและเจตสันต์ แดงสุวรรณ. 2542 : 45-53) พบว่า ปัญหาสุขภาพจิตของนักเรียนที่พบมากที่สุด คือ ปัญหาการเรียน ปัญหาอันดับที่สอง คือ ด้านอนาคต อาชีพและการศึกษา ซึ่งประกอบด้วยรายการปัญหา เช่น มีปัญหาเกี่ยวกับการเลือกวิชา

เรียน ต้องการออกไปประกอบอาชีพแต่ยังทำไม่ได้ ไม่แน่ใจจะเลือกอาชีพได้เหมาะสมหรือไม่ และปัญหาอันดับที่สาม คือ การปรับตัวด้านอารมณ์และส่วนตัว

พัทธวิภา โพธิ์ศรี (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลกระทบของการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยระบบใหม่ต่อการเตรียมตัวเพื่อสอบคัดเลือกนักเรียนและการสอนของครูชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสกลนคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนจำนวน 381 คน และครูจำนวน 125 คน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยระบบใหม่ ต่อการเตรียมตัวสอบคัดเลือกของนักเรียน ด้านการนำผลการเรียนตลอดหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมาเป็นเกณฑ์พิจารณาในการสอบคัดเลือก ทำให้นักเรียนรู้สึกเครียดมาก เพราะต้องทำผลสอบความรู้ไปสมัครเข้าศึกษาต่อทั้งการรับของมหาวิทยาลัยโดยวิธีรับตรง (โควตา) และการรับโดยทบวงมหาวิทยาลัยดำเนินการ(เอ็นทรานซ์)

สรุป จากการศึกษางานวิจัยในข้างต้นพบว่านักเรียนส่วนใหญ่จะมีความวิตกกังวลในเรื่องการเรียนสำคัญที่สุด ฉะนั้นผู้ทำการศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาถึงความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องระหว่างความวิตกกังวลกับตัวแปรเพศ

✓ กุลสิรี ไคว์สุวรรณ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปิ่นสร้อยแยลส์วิทยา จังหวัดเชียงใหม่ เป็นการศึกษาระดับและสาเหตุของความวิตกกังวลในการสอบเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 268 คน เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า เพศหญิงมีความวิตกกังวลมากกว่าเพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สมัญญา เสียงใส (2521 : 29) ได้สรุปผลงานวิจัย พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีคะแนนความวิตกกังวลด้านสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักเรียนหญิงมีความวิตกกังวลด้านสังคมมากกว่านักเรียนชาย ส่วนความวิตกกังวลด้านส่วนตัวและด้านการเรียนกับอาชีพ พบว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความวิตกกังวลไม่แตกต่างกัน

วัลลภ กันทรพย์ (2513 : 111) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความตั้งใจเรียนระดับความปรารถนาในการสอนและความวิตกกังวลในการเรียนกับผลสำเร็จในการเรียนของสัมพันธ์ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2512 จากสถาบันฝึกหัดครูส่วนกลาง 6 แห่ง จำนวน 500 คน พบว่า นักศึกษาหญิงมีค่าเฉลี่ยความตั้งใจเรียนและความวิตกกังวลมากกว่านักศึกษาชาย ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างระหว่างเพศ

สุเทพ สันติวรานนท์ (2536 : 85-86) ได้ศึกษาสภาพความวิตกกังวลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตการศึกษา 2 (จังหวัดยะลา , จังหวัดนราธิวาส , จังหวัดปัตตานี , จังหวัดสตูล) โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ปีการศึกษา 2536 จำนวน 1,593 คน ซึ่งแบ่งความวิตกกังวลออกเป็น 7 ด้าน ได้แก่ ด้านครอบครัว ด้านการคบเพื่อน ด้านการเรียน

ด้านสุขภาพ ด้านร่างกาย ด้านการเงิน ด้านการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมและศาสนา
ปรากฏว่า นักเรียนเพศหญิงมีความวิตกกังวลแต่ละด้านสูงกว่าเพศชาย

วรรณิ์ รักธรรม (2515 : 29) ได้สรุปผลการวิจัย พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีคะแนนความวิตกกังวลด้านสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักเรียนหญิงมีความวิตกกังวลด้านสังคมมากกว่านักเรียนชาย ส่วนความวิตกกังวลด้านส่วนตัวและด้านการเรียนกับอาชีพ พบว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความวิตกกังวลไม่แตกต่างกัน

นิตดา พงษ์พานิช (2535 : บทคัดย่อ) ทำการศึกษาเรื่องความวิตกกังวลในการศึกษาต่อ และการเผชิญปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดราชบุรี จำนวน 444 คน แบ่งเป็น นักเรียนหญิง 218 คน และนักเรียนชาย 226 คน พบว่า ตัวแปรด้านเพศพบว่านักเรียนหญิงมีความวิตกกังวลสูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทศพร มณีขำ และนิรันดร์ จุลทรัพย์ (2542 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว ความวิตกกังวล ความเชื่อมั่นในตนเอง และคุณธรรมแห่งพลเมืองดีของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาควิชา และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้ศึกษากับนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ วิทยาเขตปัตตานี และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาควิชา ปีการศึกษา 2536 ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ทุกคณะ จำนวน 772 ซึ่งพบว่า นักศึกษาที่ศึกษาต่างสถาบันศึกษาและต่างวิทยาเขตจะมีคุณธรรมแห่งพลเมืองดี มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความวิตกกังวลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีบุคลิกภาพและความวิตกกังวลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

✓ มลิวัลย์ สมศักดิ์. (2546).(Online). ได้ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการคัดเลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาระบบใหม่ของนักเรียนโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ได้ศึกษากับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2543 จำนวน 570 คน ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยด้านส่วนตัว ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการคัดเลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาระบบใหม่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่เพศ และบุคลิกภาพ

จากการศึกษาส่วนใหญ่พบว่าเพศหญิงและเพศชายจะมีความวิตกกังวลที่แตกต่างกัน และโดยพบว่าเพศหญิงจะมีความวิตกกังวลมากกว่าเพศชาย (สุทธิชัย ปรีชา. 2544 : 33) และพบว่าเพศหญิงมักจะเป็นโรควิตกกังวลมากกว่าเพศชายถึงเท่าตัวดังเช่นที่ กุลสิริ ไคว์สุวรรณ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย พบว่าเพศหญิงจะมีความวิตกกังวลมากกว่าเพศชาย ซึ่งสอดคล้องกับนิตดา พงษ์พานิช (2535 : บทคัดย่อ) ศึกษาความวิตกกังวลในการศึกษาต่อและการเผชิญปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่านักเรียนหญิงจะมีความวิตกกังวลสูงกว่าเพศ

ชาย , วัลลภ กันทรพัญ์ (2513 : 111) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความตั้งใจเรียนระดับความปรารถนาในการสอนและความวิตกกังวลในการเรียนกับผลสำเร็จในการเรียน พบว่านักศึกษาหญิงมีค่าเฉลี่ยความวิตกกังวลมากกว่านักศึกษาชาย , สุเทพ สันติวรานนท์ (2536 : 85-86) ได้ศึกษาสภาพความวิตกกังวลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตการศึกษา 2 พบว่าในด้านการเรียน นักเรียนเพศหญิงจะมีความวิตกกังวลแต่ละด้านสูงกว่านักเรียนเพศชาย

อย่างไรก็ตามมีการศึกษาบางงานวิจัยที่ไม่พบความแตกต่างระหว่างเพศ ตัวอย่างเช่น การศึกษาของวรรณิ์ รักธรรม (2515 : 29) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความวิตกกังวล ความวิตกกังวล ความต้องการผลสัมฤทธิ์กับความรู้สึกรับผิดชอบของเด็กไทยเชื้อชาติไทย และเด็กไทยเชื้อสายจีน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีคะแนนความวิตกกังวลด้านการเรียนและอาชีพไม่แตกต่างกัน , คณิดา ตะปิ่นดา นพวัน สุขสำราญ และ สกัณฑ์ วิแก้วมรกต (2544 : 32) ได้ทำการศึกษาความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความวิตกกังวลไม่แตกต่างกัน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรเพศกับความวิตกกังวลส่วนใหญ่พบว่าเพศชายและเพศหญิงจะมีความวิตกกังวลแตกต่างกัน และเพศหญิงจะมีความวิตกกังวลที่สูงกว่าเพศชายและมีการศึกษาเป็นจำนวนน้อยที่พบว่าเพศชายและเพศหญิงจะมีความวิตกกังวลที่ไม่แตกต่างกัน ฉะนั้นผู้วิจัยคิดว่าเพศมีอิทธิพลต่อความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียน จึงนำผลจากการศึกษาค้นคว้าที่ส่วนใหญ่พบว่าเพศหญิงมีความวิตกกังวลสูงกว่าเพศชาย มาตั้งเป็นสมมติฐานข้อที่ 1 ว่านักเรียนหญิงมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาสูงกว่านักเรียนชาย

5.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องระหว่างความวิตกกังวลกับตัวแปรแผนการเรียน

กุลสิรี ไคว์สุวรรณ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปิ่นสร้อยแยลส์วิทยา จังหวัดเชียงใหม่ เป็นการศึกษาระดับและสาเหตุของความวิตกกังวลในการสอบเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 268 คน พบว่าเมื่อเปรียบเทียบความวิตกกังวลของนักเรียนจำแนกตามแผนการเรียน พบว่า นักเรียนมีความวิตกกังวลไม่แตกต่างกัน

นียดา พงษ์พาชำนาญเวช (2535 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องความวิตกกังวลในการศึกษาต่อ และการเผชิญปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดราชบุรี จำนวน 444 คน ผลปรากฏว่า นักเรียนโดยส่วนรวมทั้งแผนการเรียนวิทยาศาสตร์และแผนการเรียนศิลปะมีคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการ

ศึกษาต่อในระดับปานกลาง และไม่พบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยตามตัวแปรด้านแผนการเรียน

✓ คณิดา ต๊ะปินดา , นพวัน สุขสำราญ , สกัณฑ์ วิแก้วมรกต (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสตรีสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2544 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 128 คน พบว่า นักเรียนที่มีแผนการเรียนต่างกันมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาแตกต่างกัน และพบว่า นักเรียนที่อยู่ในแผนการเรียนศิลป์-คำนวณ มีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาสูงกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในแผนการเรียนวิทย์-คณิต และนักเรียนที่อยู่ในแผนการเรียนศิลป์-คำนวณมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาสูงกว่านักเรียนที่อยู่ในแผนการเรียนศิลป์-ภาษา

พราวมาศ นนทยาธร (นิตยา พงษ์พาชำนาญเวช. 2535 : 54 ; อ้างอิงจาก พราวมาศ นนทยาธร. 2520 : บทคัดย่อ) ศึกษาความคาดหวังในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมแบบประสมในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2519 จำนวน 681 คน พบว่า นักเรียนแผนกวิทย์และแผนกทั่วไปมีความความคาดหวังไม่แตกต่างกัน แต่นักเรียนแผนกศิลป์มีความคาดหวังแตกต่างจากแผนกอื่น ผู้มีความคาดหวังสูงส่วนใหญ่มาจากนักเรียนแผนกศิลป์และผู้มีความคาดหวังต่ำส่วนใหญ่มาจากแผนกทั่วไป

ในความคิดของผู้วิจัย ผู้วิจัยเชื่อว่านักเรียนที่อยู่ในแผนการเรียนต่างกันน่าจะมี ความวิตกกังวลในการสอบที่ต่างกัน เหตุผลประการแรกได้แก่สาขาที่นักเรียนแต่ละแผนการเรียนมีสิทธิในการเลือกสาขาวิชาในการสอบคัดเลือกนั้นมีไม่เท่ากัน ทำให้ผู้เรียนที่อยู่ในแผนการเรียนที่มีสิทธิในการเลือกสาขาวิชาได้น้อยกว่าบางแผนการเรียน แผนการเรียนที่มีสิทธิในการเลือกสาขาวิชาได้น้อยกว่าจะมีความวิตกกังวลได้มากกว่า ประการที่สองได้แก่ ความยากของเนื้อหาของแต่ละแผนการเรียนที่มีความยากมากน้อยแตกต่างกัน แผนการเรียนที่มีความยากของเนื้อหามากกว่าน่าจะมี ความวิตกกังวลในการเรียนมากกว่า ประการที่สามได้แก่ แผนการเรียนที่มีจำนวนผู้เรียนเป็นจำนวนมาก เมื่อมีผู้เรียนเป็นจำนวนมากการแข่งขันก็จะมีสูงขึ้นด้วย และเมื่อมีการแข่งขันที่สูงแล้วก็จะทำให้นักเรียนมีความวิตกกังวลที่สูง

นอกจากความคิดเห็นส่วนตัวแล้ว ก็ยังมีผู้ที่ศึกษาถึงแผนการเรียนกับความวิตกกังวล แต่มีอยู่ไม่มาก ซึ่งมีผู้ศึกษาอยู่คือ คณิดา ต๊ะปินดา นพวัน สุขสำราญ และสกัณฑ์ วิแก้วมรกต (2544 : 32) ได้ศึกษาความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนที่อยู่ในแผนการเรียนศิลป์ – คำนวณ มีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาสูงกว่านักเรียนที่อยู่ในแผนการเรียนวิทย์ – คณิต และนักเรียนที่อยู่ในแผนการเรียนศิลป์ – ภาษา สามารถสรุปได้ว่านักเรียนที่อยู่ในแผนการเรียนต่างกันจะมีความวิตกกังวลในสอบคัดเลือก

บุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาแตกต่างกัน ซึ่งขัดแย้งกับการศึกษาของ กุลสิรี โคว์สุวรรณ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นการศึกษาระดับและสาเหตุของความวิตกกังวลในการสอบเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย พบว่าเมื่อเปรียบเทียบความวิตกกังวลของนักเรียนจำแนกตามแผนการเรียนมีความวิตกกังวลไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับนิตยา พงษ์พานานาญเวช (2535 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความวิตกกังวลในการศึกษาต่อและการเผชิญปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่านักเรียนแผนการเรียนวิทยาศาสตร์และแผนการเรียนศิลป์จะมีคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับปานกลาง และไม่พบความแตกต่าง

จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องระหว่างแผนการเรียนกับความวิตกกังวลในการสอบ พบว่ามีผลการศึกษายังขัดแย้งกันอยู่ ผู้วิจัยจึงได้นำข้อมูลดังกล่าวมาประกอบในการสร้างสมมติฐานข้อที่ 2 ไดว่านักเรียนที่มีแผนการเรียนต่างกันมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาแตกต่างกัน

5.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องระหว่างความวิตกกังวลกับตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

✓ กุลสิรี โคว์สุวรรณ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปิ่นสร้อยแยลส์วิทยา จังหวัดเชียงใหม่ เป็นการศึกษาระดับและสาเหตุของความวิตกกังวลในการสอบเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 268 คน พบว่าเมื่อเปรียบเทียบความวิตกกังวลของนักเรียนจำแนกตามเกรดเฉลี่ย พบว่า มีความวิตกกังวลไม่แตกต่างกัน

✓ ทศนีย์ ดันติพิศาลกุล (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเครียดและความวิตกกังวลกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษาภาควิชาคณิตศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 ภาควิชาคณิตศาสตร์ ปีการศึกษา 2543 จำนวน 113 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบวัดความเครียด และแบบวัดความวิตกกังวล ผลการศึกษาพบว่า ความวิตกกังวลกับเกรดเฉลี่ยสะสมพบว่าไม่นัยสำคัญแสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวล

ปิติพงศ์ ประเสริฐผล (2535 : 86) ได้ทำการศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคาดหวังในชีวิตกับความเครียดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปทุมคงคา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2533 จำนวน 345 คน พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางเรียนต่างกันจะมีความเครียดต่างกัน

✓ จวีวรรณ ไหมคำม (2541 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกเข้าสถาบันศึกษา ศึกษาแก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 289 คน พบว่า นักเรียนโดยส่วนรวมมีความวิตกกังวลในการสอบอยู่ในระดับปานกลาง และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน จะมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกเข้าสถาบันอุดมศึกษาแตกต่างกัน โดยที่นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและต่ำ และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

รัตติกาล จันดาดี (2539 : 44-45) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ศึกษาแก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานประถมศึกษาอำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2539 จำนวน 239 คน พบว่า ความวิตกกังวลมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ทางลบในระดับต่ำ

จุมพล หนีมพานิช (นิตยา พงษ์พานิชานาญเวช. 2535 : 52 ; อ้างอิงจากจุมพล หนีมพานิช. 2517 : บทคัดย่อ) พบว่า นักเรียนแผนกวิทย์ที่มีผลการเรียนดีเป็นส่วนใหญ่มักจะเลือกเรียนวิชาแพทย์ ขณะที่นักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลางและต่ำจะเลือกเรียนวิชานี้น้อยกว่า แผนกศิลป์ที่มีผลการเรียนดีเป็นส่วนใหญ่มักจะเลือกเรียนวิชานิติศาสตร์ ส่วนนักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลางและต่ำจะเลือกเรียนวิชารัฐศาสตร์และอักษรศาสตร์มาก ในเรื่องโอกาสเข้าศึกษาต่อในวิชาที่เลือก พบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนดีทั้งสองแผนกโดยทั่วไปมีความมั่นใจที่จะเข้าศึกษาต่อในวิชาที่เลือกมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนระดับปานกลางและต่ำ

✓ เพ็ญสุตา จันทร (2541 : 77) ได้ศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างแบบเรียนและความวิตกกังวลในวิชาคณิตศาสตร์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความวิตกกังวลในวิชาคณิตศาสตร์ปานกลางและต่ำ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่มีความวิตกกังวลในวิชาคณิตศาสตร์สูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เคอร์น (Kern. 1972 : 4551-A ; อ้างอิงจากเพ็ญสุตา จันทร. 2541 : 42) ได้ทำการศึกษา A study of the relationship among anxiety , self-esteem and achievement เพื่อศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนระดับชั้น 12 จำนวน 295 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือ แบบวัดความวิตกกังวลในการสอบ แบบวัดความวิตกกังวลทั่วไป และแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

แบบเพียร์สัน ผลการศึกษาพบว่า ความวิตกกังวลในการสอบมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เฉพาะนักเรียนหญิงในระดับชั้น 9 และ 10 และความวิตกกังวลทั่วไปมีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ในนักเรียนระดับชั้น 10 ทั้งชายและหญิง

✓ สารีย์ นุ่มนวล (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการวางเงื่อนไขในการสอบที่มีต่อความวิตกกังวล แรงจูงใจ และผลการสอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 ของโรงเรียนราษฎร์พัฒนา ตำบลพระแก้ว อำเภอสังขละ จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 48 คน พบว่า นักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความวิตกกังวลในการสอบ แรงจูงใจในการสอบและผลการสอบแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

✓ ธิญะ (เพ็ญสุตา จันทร. 2541: 43 ; อ้างอิงจาก Ridgeway. 1981:161-A) ได้ทำการศึกษาเรื่อง Elements of cognitive style mathematics anxiety and sex as they relate to achievement of high school chemistry student เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแบบเรียน ความวิตกกังวลในวิชาคณิตศาสตร์ เพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนวิชาเคมีในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ใช้กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนวิชาเคมี จำนวน 467 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือแบบสอบถามแบบการเรียน แบบวัดความวิตกกังวลในวิชาคณิตศาสตร์ และแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเคมี ซึ่งพบว่าความวิตกกังวลในวิชาคณิตศาสตร์มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

✓ มลิวลย์ สมศักดิ์.(2546).(Online). ได้ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการคัดเลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาระบบใหม่ของนักเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ได้ศึกษากับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2543 จำนวน 570 คน ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยด้านส่วนตัว ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการคัดเลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาระบบใหม่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนลักษณะมุ่งอนาคต ความเชื่อมั่นในตนเอง

จากที่ได้มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่กับความวิตกกังวลไว้มากมาย ผลการศึกษาจะมีทั้งพบความแตกต่าง และไม่พบความแตกต่าง อาทิเช่น การศึกษาของปิติพงศ์ ประเสริฐผล (2535 : 86) ได้ศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคาดหวังในชีวิตกับความเครียดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปทุมคงคา กรุงเทพมหานคร พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันจะมีความเครียดต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของจิววรรณ ใหม่คามิ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกเข้าสถาบันศึกษา ศึกษาแก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน จะมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกเข้าสถาบัน

อุดมศึกษาแตกต่างกัน โดยนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและต่ำ และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ / สารีย์ นุ่มนวล (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการวางเงื่อนไขในการสอบที่มีต่อความวิตกกังวล แรงจูงใจ และผลการสอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่านักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ต่างกัน มีความวิตกกังวลในการสอบ แรงจูงใจในการสอบและผลการสอบแตกต่างกัน

นอกจากงานวิจัยที่ได้กล่าวไปยังมีงานวิจัยที่ไม่พบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่างกันกับความวิตกกังวล อาทิเช่น การศึกษาของกุลสิริ โคว์สุวรรณ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่าเมื่อเปรียบเทียบความวิตกกังวลของนักเรียนจำแนกตามเกรดเฉลี่ย มีความวิตกกังวลไม่แตกต่างกัน

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ศึกษาค้นคว้าเลยไปถึงความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความวิตกกังวล เช่น การศึกษาของทัศนีย์ ดันติพิศาลกุล (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเครียดและความวิตกกังวลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาภาควิชาคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี พบว่าเกรดเฉลี่ยสะสมไม่มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวล , ริจเวย์ (เพ็ญสุตา จันทร: 2541: 43 ; อ้างอิงจาก Ridgeway. 1981:161-A) ได้ทำการศึกษาเรื่อง Elements of cognitive style mathematics anxiety and sex as they relate to achievement of high school chemistry student เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแบบเรียน ความวิตกกังวลในวิชาคณิตศาสตร์ เพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนวิชาเคมีในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่าความวิตกกังวลในวิชาคณิตศาสตร์มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องเห็นได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวล และผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนก็มีอิทธิพลที่ทำให้บุคคลเกิดความวิตกกังวล โดยการศึกษาส่วนใหญ่จะพบว่าผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ที่ต่างกันจะมีความวิตกกังวลที่แตกต่างกันและยังพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะมีความสัมพันธ์กันทางลบ ดังนั้นผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานข้อ 3 ได้ว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าจะมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า

5.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องระหว่างความวิตกกังวลกับตัวแปรความคาดหวังของ บิดามารดา

✓ กุลสิรี ไคว์สุวรรณ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปิ่นสร้อย แลลส์วิทยา จังหวัดเชียงใหม่ เป็นการศึกษาระดับและสาเหตุของความวิตกกังวลในการสอบเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 268 คน เมื่อเปรียบเทียบความวิตกกังวลของนักเรียนจำแนกตามความคาดหวังของบิดามารดา พบว่า นักเรียนมีความวิตกกังวลไม่แตกต่างกัน

✓ วิไลวรรณ วิทยารมณัฐ (2543 : 115-116) ได้ทำการศึกษาความคาดหวังของ บิดามารดาต่อพฤติกรรมของนักเรียนตามการรับรู้ของนักเรียน ศึกษา กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ของโรงเรียนเครือคาทอลิก สังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ได้แก่ โรงเรียนอัสสัมชัญสำโรง โรงเรียนเซนต์โยเซฟทิพวัล ปีการศึกษา 2542 จำนวน 3,500 คน ผลปรากฏว่า นักเรียนรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาด้านการศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด คือรับรู้ว่าบิดามารดาต้องการให้เรียนต่อสูง ๆ มีความรับผิดชอบการเรียนและรับรู้ความคาดหวังระดับมากที่สุดคือรับรู้ให้หย่อนผ่อนเพี้ยนในการเรียน ให้เลือกเรียนในสาขาที่นักเรียนต้องการได้ และเรียนให้ได้เกรดสูง

✓ รังรอง งามศิริ (2540 : 262-263) ได้ศึกษาการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของ ตัวแปรที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการสอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กรุงเทพมหานคร จำนวน 594 คน ผลปรากฏว่าการรับรู้ความคาดหวังของบิดามารดาจะมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความวิตกกังวลในการสอบผ่านอัตโนมัติการเรียน กล่าวคืออัตโนมัติเกิดจากการเรียนรู้ โดยการสะสมข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและสิ่งแวดล้อม และผู้ปกครองจะเป็นบุคคลสำคัญในการพัฒนาอัตโนมัติ โดยที่ผู้ปกครองจะถ่ายทอดความเชื่อค่านิยมไปยังบุตรในบริบทของการเรียนอัตโนมัติการเรียนก็จะเริ่มจากพัฒนาตั้งแต่เด็กนักเรียนมีประสบการณ์เกี่ยวกับการเรียนโดยมีผู้ปกครองเป็นบุคคลสำคัญที่จะมีอิทธิพลต่อพัฒนาการของอัตโนมัติการเรียน

นิตดา พงษ์พานานาญเวช (2535 : บทคัดย่อ) ทำการศึกษาเรื่องความวิตกกังวลในการศึกษาต่อ และการเผชิญปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดราชบุรี จำนวน 444 คน แบ่งเป็น นักเรียนหญิง 218 คน และนักเรียนชาย 226 คน ไม่พบความแตกต่างในตัวแปรด้านอาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวและความคาดหวังของบิดามารดา

✓ เลฟวิ่งเวล (เพ็ญสุดา จันทร. 2541 : 42-43 ; อ้างอิงจาก Leffingwell. 1980 : 9) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับสาเหตุของความวิตกกังวลในการสอบ และวิธีลดความวิตกกังวลในการสอบของนักเรียนที่ศึกษาวิชาคณิตศาสตร์ ใช้กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนที่ศึกษาวิชา

คณิตศาสตร์ เก็บข้อมูลโดยให้ครูเป็นผู้สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ผลการศึกษาพบว่า ความวิตกกังวลในการสอบของนักเรียนส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากความคาดหวัง หรือเป้าหมายของผู้ปกครอง หรือครูที่มีต่อนักเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นเรียนกับความสามารถส่วนบุคคล ความกลัว ความรู้สึกขาดการควบคุม ดูแล เอาใจใส่ในชีวิต เป็นต้น ซึ่งจะแสดงอาการให้ครูสังเกตได้ เช่น เบื่อหน่าย โกรธง่าย ตื่นตระหนกหรือหวาดกลัว เป็นต้น ซึ่งวิธีการลดความวิตกกังวลของนักเรียน คือการแสดงบทบาทของครูกับนักเรียนอย่างเหมาะสม การใช้แบบทดสอบที่มีประสิทธิภาพและสมเหตุสมผล ไม่ยากเกินความรู้ความสามารถของนักเรียน มีวิธีการสอนที่สอดคล้องกับพฤติกรรมของนักเรียน และมีเทคนิคในการปรับปรุง และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนไปในทางที่ดี

✓ มลิวลย์ สมศักดิ์ .(2546).(Online). ได้ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการคัดเลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาระบบใหม่ของนักเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ได้ศึกษากับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2543 จำนวน 570 คน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านครอบครัว ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการคัดเลือกศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาระบบใหม่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ได้แก่ความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัว และตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่การรับรู้ความคาดหวังของผู้ปกครอง

จากการศึกษาค้นคว้าพบว่ามีผู้ศึกษาถึงความคาดหวังของบิดามารดากับความวิตกกังวลในการสอบอยู่น้อยมากส่วนใหญ่จะเป็นการศึกษาพบว่าผู้ปกครองจะเป็นบุคคลที่สำคัญและมีอิทธิพลต่อนักเรียนและคาดหวังให้นักเรียนเรียนสูงๆ และมีความรับผิดชอบและขยันหมั่นเพียรในการเรียนให้มากซึ่งสอดคล้องกับการศึกษา มลิวลย์ สมศักดิ์.(2546).(Online). ได้ศึกษาพบว่าการรับรู้ความคาดหวังของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาและจากการศึกษาของนักวิชาการอีกหลายท่านที่มักจะพบว่าครอบครัวมักจะเป็นผู้ที่คาดหวังจะให้เด็กเป็นในสิ่งที่บิดามารดาได้คาดหวังไว้ อาทิ เช่นต้องการให้เด็กได้เรียนให้สูงที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของนภดล คุ่มประวัติ (2516 : บทคัดย่อ) ได้พบว่า บิดามารดามุ่งหวังที่จะให้ลูกได้รับการศึกษาที่สูงกว่าบิดามารดา เลฟวิ่งเวล (เพ็ญสุตา จันทร. 2541 : 42-43 ; อ้างอิงจาก Leffingwell. 1980 : 9) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับสาเหตุของความวิตกกังวลในการสอบ และวิธีลดความวิตกกังวลในการสอบของนักเรียนที่ศึกษาวิชาคณิตศาสตร์ ใช้กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนที่ศึกษาวิชาคณิตศาสตร์ พบว่า ความวิตกกังวลในการสอบของนักเรียนส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากความคาดหวัง หรือเป้าหมายของผู้ปกครอง

จากการที่ครอบครัวเป็นส่วนสำคัญสำหรับชีวิตของเด็ก ฉะนั้นเด็กจึงคำนึงถึงความรู้สึกของบิดามารดาเป็นสำคัญสำหรับตัวของเขา เด็กๆ จึงพยายามที่จะทำตามความคาดหวังที่พ่อแม่ได้ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับที่พราวมาศ นนทยาธร (นนทยา จันทรพันธ์. 2545 :

48 ; อ้างอิงจากพรอวมาศ นนทยาธร. 2520 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา พบว่าบิดามารดา หรือผู้ปกครองจะมีอิทธิพลต่อความคาดหวังทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผู้ที่มีความคาดหวังสูงส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่บิดา มารดา หรือผู้ปกครองต้องการให้ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาและให้คำแนะนำบ่อยที่สุด ส่วนผู้ที่มีความคาดหวังต่ำส่วนใหญ่มาจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่ต้องการให้ศึกษาต่อและให้คำแนะนำบางครั้งบางคราว หรือนาน ๆ ครั้ง หรือไม่เคยเลย และเห็นได้ว่าเมื่อบิดา มารดาหรือผู้ปกครองต้องการให้เด็กเป็นอย่างไร เด็กก็จะพยายามทำตามที่บิดามารดา หรือผู้ปกครองต้องการ แต่เมื่อได้ลงมือทำไปแล้ว ไม่ได้ดังที่บิดามารดาคาดหวัง หรือได้ไม่เท่ากับที่บิดามารดาคาดหวังไว้ก็จะทำให้เด็กเกิดความวิตกกังวลซึ่งสอดคล้องกับ สุระพล วิรุพรัักษ์ (วิไลวรรณ วิทยารมช. 2543 : 19 ; อ้างอิงจาก สุระพล วิรุพรัักษ์. 2541 : 22-23) ได้กล่าวว่า เยาวชนมีความเครียดจากการสอบเอนทรานซ์ ซึ่งแต่เดิมการสอบเข้ามหาวิทยาลัยเพียงครั้งเดียวเด็กก็จะเครียดเพียงครั้งเดียว ปัจจุบันต้องสอบถึงสองครั้งทำให้เครียดเพิ่มขึ้น และความเครียดส่วนหนึ่งมาจากพฤติกรรมบิดามารดาที่บีบบังคับให้เด็กเลือกเรียนตามที่คุณปกครองต้องการ มีความคาดหวังสูงกับเด็ก คาดหวังเกินความเป็นจริง เด็กจึงมีความกดดันสูง เพราะกลัวบิดามารดาผิดหวัง พอเด็กทำไม่ได้ หรือได้ไม่เท่าที่หวังเด็กก็แทบหัวใจแหลกสลาย กรณีแบบนี้มีไม่มาแต่รุนแรง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบความคาดหวังของผู้ปกครองจะมีอิทธิพลต่อความวิตกกังวลของนักเรียนเป็นอย่างมาก ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานข้อที่ 4 ได้นักเรียนที่บิดามารดา มีความคาดหวังต่างกันมีความความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แบ่งวิธีดำเนินการวิจัยออกเป็นขั้นตอนตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนที่อยู่ใน อ.เมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรีเขต 1 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 1,443 คน ซึ่งประกอบไปด้วย

1. โรงเรียนวัดจันทราวาส (ศุขประสารราษฎร์) จำนวน 220 คน
2. โรงเรียนคงคาราม จำนวน 233 คน
3. โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 512 คน
4. โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 473 คน

กลุ่มตัวอย่าง

เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนที่อยู่ใน อ.เมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรีเขต 1 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 316 คน ประกอบไปด้วยนักเรียน โรงเรียนวัดจันทราวาส (ศุขประสารราษฎร์) จำนวน 49 คน โรงเรียนคงคาราม 51 คน โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 112 คน และโรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 104 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) ตามลักษณะของห้องเรียน โดยใช้เกณฑ์ในการกำหนดกลุ่มตัวอย่างจากตารางทายโรยามาเน โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. สรุปรายชื่อโรงเรียนที่เปิดสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนที่อยู่ใน อ.เมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรีเขต 1 ปีการศึกษา 2546 ซึ่งมีทั้งหมด 6 โรงเรียน

2. ได้โรงเรียนที่ทำการศึกษจำนวน 4 โรงเรียนเนื่องจากหลังจากได้ติดต่อทางโรงเรียนดอนยางวิทยา และโรงเรียนบางจานวิทยาพบว่านักเรียนส่วนใหญ่ไม่มีความต้องการในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา จึงทำให้การศึกษครั้งนี้จึงมีกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เพียงจำนวน 4 โรงเรียน ได้กลุ่มประชากรทั้งหมด 1,443 คน นำจำนวนประชากรมาหาจำนวนของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เกณฑ์ในการกำหนดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของทาโรยามาเน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งจะได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 316 คน ซึ่งสามารถแยกได้ดังนี้

ตาราง 1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างและจำนวนร้อยละในแต่ละโรงเรียน

โรงเรียน	จำนวนนักเรียน		ร้อยละ
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	
เบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี	473	104	32.9
พรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี	512	112	35.44
คงคาราม	233	51	16.14
วัดจันทราวาส (ศุขประสารราษฎร์)	220	49	15.51
รวม	1,443	316	100

จากตารางกลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 316 คน ซึ่งแยกตามโรงเรียนได้ดังนี้ โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 32.9 โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 35.44 โรงเรียนคงคาราม 51 คน คิดเป็นร้อยละ 16.14 และโรงเรียนวัดจันทราวาส (ศุขประสารราษฎร์) จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 15.51

ตาราง 2 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรเพศ แผนการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคาดหวังของบิดามารดา

โรงเรียน ตัวแปร	เบญจมเทพ อุทิศจังหวัด เพชรบุรี	พรหมา นุสรณ์	กองคาราม	วัดจันทราวาส (ศุขประสาร ราษฎร์)	รวม
เพศ					
- ชาย	8	77	24	21	130
- หญิง	96	35	27	28	186
รวม	104	112	51	49	316
แผนการเรียน					
- วิทยาศาสตร์-คณิต	20	69	18	7	114
- ศิลป์-คำนวณ	30	27	-	11	68
- ศิลป์-ภาษา	30	16	6	-	52
- ภาษา-สังคม	24	-	27	31	82
รวม	104	112	51	49	316
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
- สูง	62	68	9	8	147
- ปานกลาง	32	40	35	32	139
- ต่ำ	10	4	7	9	30
รวม	104	112	51	49	316
ความคาดหวังของบิดา มารดา					
- สูง	49	63	20	32	164
- ต่ำ	55	49	31	17	152
รวม	104	112	51	49	316

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีแบบสอบถาม 2 ชุด คือ แบบสอบถามความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา และแบบสอบถามความคาดหวังของบิดา

มาตามการรับรู้ของนักเรียนในการสอบเข้าสถาบันอุดมศึกษาของนักเรียน ซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. แบบสอบถามความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

ลักษณะของเครื่องมือเป็นแบบวัดความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา มีจำนวน 18 ข้อ ซึ่งแต่ละข้อจะมีข้อความและมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียงระดับเดียว จากมากที่สุด ถึงน้อยที่สุด

วิธีการดำเนินการสร้างเครื่องมือ มีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าหนังสือ ตำรา ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความวิตกกังวลของนักเรียน เพื่อกำหนดความหมายและข้อความที่ใช้วัดความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

2. สร้างแบบสอบถาม โดยให้สอดคล้องกับนิยามปฏิบัติการ

3. นำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ คือ รศ.ดร.นวลละอ อสุภาผล ตรวจสอบแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเพื่อพิจารณาว่าสอดคล้องกับนิยามปฏิบัติการหรือไม่ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

4. หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้สหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวม (Item – Total correlation) ของเพียร์สัน แล้วนำข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติมาใช้ ซึ่งได้จำนวน 18 ข้อ

5. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งคำนวณด้วยคอมพิวเตอร์ ในโปรแกรม SPSS/PC* ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9489

มีลักษณะของแบบสอบถามมี 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลโดยทั่วไป ที่เกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ลักษณะของแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 18 ข้อ

ตัวอย่างแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลโดยทั่วไป ที่เกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของท่าน

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. แผนการเรียน

- ☐ วิทยุ – คณิต
☐ ศิลป์ – คำนวณ
☐ ศิลป์ – ภาษา
☐ ภาษา - สังคม

3. ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม

- ☐ 3.00 ขึ้นไป
☐ 2.00-2.99
☐ ต่ำกว่า 2.00

ตอนที่ 2 เป็นความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ☒ ลงในช่องข้อความทางขวามือ ที่ตรงกับความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา โดยกำหนดค่าระดับความวิตกกังวลดังนี้

- 5 หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมมากที่สุด
- 4 หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมมาก
- 3 หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมปานกลาง
- 2 หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมน้อย
- 1 หมายถึง นักเรียนมีพฤติกรรมน้อยที่สุด

ท่านมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับใด		5	4	3	2	1
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
00	เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกเครียดกับสิ่งที่จะเกิดขึ้น					

ท่านมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกเข้า ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับใด		5	4	3	2	1
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
00	เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ ในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึก หงุดหงิด ที่ไม่ได้เตรียมตัวในการสอบ ไว้เป็นอย่างดี					
00	เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ ในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกหวาด หวั่นว่าจะอายเพื่อน เพราะสอบไม่ได้					

เกณฑ์การแปลความหมายของความวิตกกังวลในการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำเกณฑ์การแปลความหมาย ของบุญชม ศรีสะอาด (ฉวี
วรรณ ใหม่คามิ : 2541 ; อ้างอิงจากบุญชม ศรีสะอาด : 2535 ; 100)มาใช้ดังนี้

- ผู้ที่มีความวิตกกังวลมากที่สุด คือ ผู้ที่ได้ค่าเฉลี่ยความวิตกกังวลตั้งแต่ 4.51-5.00
- ผู้ที่มีความวิตกกังวลมาก คือ ผู้ที่ได้ค่าเฉลี่ยความวิตกกังวลตั้งแต่ 3.51-4.50
- ผู้ที่มีความวิตกกังวลปานกลาง คือ ผู้ที่ได้ค่าเฉลี่ยความวิตกกังวลตั้งแต่ 2.51-3.50
- ผู้ที่มีความวิตกกังวลน้อย คือ ผู้ที่ได้ค่าเฉลี่ยความวิตกกังวลตั้งแต่ 1.51-2.50
- ผู้ที่มีความวิตกกังวลน้อยที่สุด คือ ผู้ที่ได้ค่าเฉลี่ยความวิตกกังวลตั้งแต่ 1.00-1.50

2. แบบสอบถามความคาดหวังของบิดามารดาในการสอบเข้าสถาบันอุดมศึกษาของ
นักเรียน ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

วิธีการดำเนินการสร้างเครื่องมือ มีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าหนังสือ ตำรา ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความคาดหวัง
ของบิดามารดา เพื่อกำหนดความหมายและข้อความที่ใช้วัดความคาดหวังของบิดามารดาต่อ
การศึกษา
2. สร้างแบบสอบถาม โดยให้สอดคล้องกับนิยามปฏิบัติการได้ทั้งหมด 16 ข้อ
3. นำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ คือ รศ.ดร.นวลละอ อ สุภาพล ตรวจสอบแบบ
สอบถามที่สร้างขึ้นเพื่อพิจารณาว่าสอดคล้องกับนิยามปฏิบัติการหรือไม่ แล้วนำมาปรับปรุง
แก้ไข

4. หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้สหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวม (Item – Total correlation) ของเพียร์สัน แล้วนำข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติมาใช้ ซึ่งได้จำนวน 14 ข้อ

5. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งคำนวณด้วยคอมพิวเตอร์ ในโปรแกรม SPSS/PC* ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9190

ตัวอย่างแบบสอบถามความคาดหวังของบิดามารดาตามการรับรู้ของนักเรียน

ความคาดหวังของบิดามารดา	นักเรียนรับรู้ว่าบิดามารดามีความคาดหวังในระดับใด				
	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
00. บิดามารดาของนักเรียนมีความคาดหวังว่านักเรียนจะตั้งใจเรียน					
00. บิดามารดาของนักเรียนมีความคาดหวังว่านักเรียนจะมีความพยายามในการเรียน					
00. บิดามารดาของนักเรียนมีความคาดหวังว่านักเรียนมีความอดทนในการเรียน					
00. บิดามารดาของนักเรียนมีความคาดหวังว่านักเรียนมีความขยันหมั่นเพียรกับการเรียน					

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถาม

- ให้
- 1 คะแนน สำหรับข้อความที่นักเรียนรู้สึกว่าจะเกิดขึ้นน้อยที่สุด
 - 2 คะแนน สำหรับข้อความที่นักเรียนรู้สึกว่าจะเกิดขึ้นน้อย
 - 3 คะแนน สำหรับข้อความที่นักเรียนรู้สึกว่าจะเกิดขึ้นปานกลาง
 - 4 คะแนน สำหรับข้อความที่นักเรียนรู้สึกว่าจะเกิดขึ้นมาก
 - 5 คะแนน สำหรับข้อความที่นักเรียนรู้สึกว่าจะเกิดขึ้นน้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลความหมายของความคาดหวังของบิดามารดา

- ความคาดหวังของบิดามารดาสูง หมายถึง นักเรียนรับรู้ว่ามีบิดามารดาที่มีความคาดหวังต่อการศึกษาของนักเรียนที่มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ย
- ความคาดหวังของบิดามารดาดำ หมายถึง นักเรียนรับรู้ว่ามีบิดามารดาที่มีความคาดหวังต่อการศึกษาของนักเรียนที่มีค่าเท่ากับค่าเฉลี่ยหรือต่ำกว่าค่าเฉลี่ย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอความร่วมมือทางโรงเรียนโดยการทำความเข้าใจขอเก็บข้อมูลถึงผู้บริหารโรงเรียน
2. นำแบบสอบถามไปสอบถามนักเรียนตามวันเวลาที่นัดหมายไว้กับทางโรงเรียน ในเรื่องของการเก็บข้อมูลขึ้นอยู่กับทางโรงเรียนจะสะดวก
3. นำแบบสอบถามที่นักเรียนตอบเรียบร้อยแล้วมาตรวจสอบความสมบูรณ์ เสร็จแล้วนำไปตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้
4. นำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติโดยใช้โปรแกรม SPSS/PC*

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เมื่อเก็บรวบรวมแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว จะใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรม SPSS/PC*(Statistical Package of Social Sciences / Personal Computer Plus)
 1. หาค่าสถิติพื้นฐานได้แก่
 - 1.1 ค่าร้อยละ
 - 1.2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
 - 1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน (S.D)
 2. สถิติทดสอบสมมติฐานในการวิจัย
 - 2.1 ใช้สถิติ t-test (Independent)
 - 2.2 ใช้สถิติ F-test (One-Way-Anova of Variance)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

- t แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญในการแจกแจงแบบ t
(Independent)
- df แทน ระดับขั้นของความเสรี (Degrees of Freedom)
- SS แทน ผลบวกกำลังสองเฉลี่ย (Sum of Squares)
- MS แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสอง (Mean of Square)
- F แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญในการแจกแจงแบบ F
(F-distribution)
- $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนน (Mean)

ลำดับขั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

1. วิเคราะห์ระดับความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนที่อยู่ในอำเภอเมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรีเขต 1
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนที่อยู่ในอำเภอเมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรีเขต 1 ระหว่างเพศ และความคาดหวังของบิดามารดา ด้วยการทดสอบ t-test (independent) ส่วนแผนการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทดสอบด้วยวิธี F-test (One – Way Analysis of Variance) กรณีพบความแตกต่างทางสถิติ ทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe)

ผลการวิเคราะห์

1. วิเคราะห์ระดับความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนที่อยู่ในอำเภอเมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรีเขต 1 ดังตารางที่ 3 – 4

ตาราง 3 แสดงระดับความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนที่อยู่ในอำเภอเมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรีเขต 1

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความวิตกกังวล
1. เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกเครียดกับสิ่งที่จะเกิดขึ้น	3.66	.85	มาก
2. เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกหงุดหงิดที่เตรียมตัวในการสอบได้ไม่ดี	3.46	.93	ปานกลาง
3. เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกหวาดหวั่นว่าจะอายเพื่อน เมื่อสอบไม่ได้	3.03	1.06	ปานกลาง
4. เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกท้อแท้ใจว่าจะสอบไม่ได้	3.21	1.01	ปานกลาง
5. เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกประหม่าคิดอะไรไม่ออก	3.01	1.05	ปานกลาง
6. เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกหวาดหวั่นว่าจะสอบไม่ได้ และจะทำให้พ่อแม่เสียใจ	3.47	1.12	ปานกลาง

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความวิตกกังวล
7. เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกบุคคล เข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกโกรธตนเองที่เมื่อก่อนไม่ ขยันเรียน	3.28	1.10	ปานกลาง
8. เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกบุคคล เข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ากลัวว่าจะทำข้อสอบไม่ได้	3.52	.95	มาก
9. เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกบุคคล เข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกจิตใจวุ่นวายจนไม่มี สมาธิในการอ่านหนังสือ	2.90	1.00	ปานกลาง
10. เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือก บุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดม ศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกอึดอัดใจจนอยาก ร้องไห้	2.48	1.18	น้อย
11. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตัวเองหมกหมุ่น กับเรื่องการสอบคัดเลือกบุคคลเข้า ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามาก	3.01	.90	ปานกลาง
12. เมื่อใกล้วันสอบคัดเลือกบุคคล เข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกหวาดกลัวกับสิ่งที่จะเกิด ขึ้นในอนาคต	3.30	1.00	ปานกลาง
13. เมื่อใกล้วันสอบคัดเลือกบุคคล เข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกเครียดกับการอ่าน หนังสือ	3.36	1.01	ปานกลาง
14. เมื่อใกล้วันสอบคัดเลือกบุคคล เข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกหม่นหมองใจ ไม่อยาก ทำอะไร	2.76	1.08	ปานกลาง

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความวิตกกังวล
15. เมื่อใกล้วันสอบคัดเลือกบุคคล เข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้าหวาดกลัวที่จะต้องแข่งขันกับ ผู้อื่น	3.00	1.01	ปานกลาง
16. เมื่อใกล้วันสอบคัดเลือกบุคคล เข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกท้อแท้ใจมาก ไม่อยาก ให้ถึงวันนั้น	2.76	1.13	ปานกลาง
17. เมื่อใกล้วันสอบคัดเลือกบุคคล เข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกกระสับกระส่าย	2.88	.98	ปานกลาง
18. เมื่อใกล้วันสอบคัดเลือกบุคคล เข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกหม่นหมองและขาดกำลังใจ	2.61	1.03	ปานกลาง
รวม	3.09	.71	ปานกลาง

จากตาราง 3 แสดงว่าสภาวะความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนที่อยู่ใน อ.เมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่นักเรียนมีความวิตกกังวลในระดับมากเรียงจากค่าเฉลี่ยสูงสุด 2 อันดับแรก ได้แก่ ข้อที่ 1 เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกเครียดกับสิ่งที่จะเกิดขึ้น ($\bar{x} = 3.66$) และข้อที่ 8 เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ากลัวว่าจะทำข้อสอบไม่ได้ ($\bar{x} = 3.52$) และข้อที่นักเรียนมีความวิตกกังวลอยู่ในระดับน้อย เรียงจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ ได้แก่ ข้อที่ 10 เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกอึดอัดใจจนอยากร้องไห้ ($\bar{x} = 2.48$) นอกนั้นนักเรียนตอบว่ามีความวิตกกังวลอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือก
บุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนที่อยู่
ใน อ.เมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1

ตัวแปร	n	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความวิตกกังวล
เพศ				
- ชาย	130	3.02	.68	ปานกลาง
- หญิง	186	3.14	.72	ปานกลาง
แผนการเรียน				
- วิทยาศาสตร์-คณิต	114	3.10	.65	ปานกลาง
- ศิลป์-คำนวณ	68	3.10	.76	ปานกลาง
- ศิลป์-ภาษา	52	3.29	.66	ปานกลาง
- ภาษา-สังคม	82	2.09	.75	น้อย
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				
- สูง	147	3.16	.72	ปานกลาง
- กลาง	139	3.02	.70	ปานกลาง
- ต่ำ	30	3.14	.66	ปานกลาง
ความคาดหวังของบิดามารดา				
- สูง	164	3.31	.66	ปานกลาง
- ต่ำ	152	2.86	.69	ปานกลาง
รวม	316	3.09	.71	ปานกลาง

จากตาราง 4 พบว่านักเรียนมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา จำแนกตามตัวแปรได้ดังนี้

1. เพศ พบว่า นักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง
2. แผนการเรียน พบว่า นักเรียนที่อยู่ในแผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิต แผนการเรียน ศิลป์-คำนวณ และแผนการเรียนศิลป์-ภาษา นักเรียนมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนักเรียนที่อยู่ในแผนการเรียน ภาษา-สังคม มีความวิตกกังวลอยู่ในระดับน้อย

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง ต่ำ มีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

4. ความคาดหวังของบิดามารดา พบว่า นักเรียนที่บิดามารดามีความคาดหวังสูงและความคาดหวังต่ำ มีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนที่อยู่ใน อ.เมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ระหว่างเพศ แผนการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคาดหวังของบิดามารดา

ตาราง 5 ผลการเปรียบเทียบความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรีเขต 1 ที่มีเพศต่างกัน

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	P-value
ชาย	130	3.02	.68	-1.522	.129
หญิง	186	3.14	.72		

จากตาราง 5 พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความวิตกกังวลในการสอบที่ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาพบว่านักเรียนชายมีค่าเฉลี่ยของความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาสูงกว่านักเรียนหญิง

ตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับ
อุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนที่อยู่ใน อ.เมือง สำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ที่มีแผนการเรียนต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P-value
ระหว่างกลุ่ม	3	3.135	1.045	2.102	.100
ภายในกลุ่ม	312	155.120	.497		
รวม	315	158.25			

จากตาราง 6 พบว่า นักเรียนที่มีแผนการเรียนวิทย์-คณิต แผนการเรียนศิลป์-คำนวณ
แผนการเรียนศิลป์-ภาษา และแผนการเรียนภาษา-สังคม มีความวิตกกังวลในการสอบคัด
เลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาไม่แตกต่างกัน

ตาราง 7 ผลการเปรียบเทียบความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับ
อุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนที่อยู่ใน อ.เมือง สำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P-value
ระหว่างกลุ่ม	2	1.431	.715	1.42	.241
ภายในกลุ่ม	313	156.825	.501		
รวม	315	158.256			

จากตาราง 7 พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ มีความ
วิตกกังวลอยู่ในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาไม่แตกต่างกัน

ตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรีเขต 1 ที่มีความคาดหวังของบิดามารดาต่างกัน

ความคาดหวังของบิดามารดา	n	$\bar{X}$	S.D.	t	P-value
สูง	164	3.31	.66	5.853 **	.000
ต่ำ	152	2.86	.69		

จากตาราง 8 พบว่า นักเรียนที่มีความคาดหวังของบิดามารดาสูง และนักเรียนที่มีความคาดหวังของบิดามารดาต่ำ มีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนที่อยู่ใน อ.เมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรีเขต 1
2. เพื่อเปรียบเทียบความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อ ในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนที่อยู่ใน อ.เมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรีเขต 1 ระหว่างเพศชายและเพศหญิง
3. เพื่อเปรียบเทียบความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนที่อยู่ใน อ.เมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรีเขต 1 ที่มีแผนการเรียนต่างกัน
4. เพื่อเปรียบเทียบความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนที่อยู่ใน อ.เมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรีเขต 1 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน
5. เพื่อเปรียบเทียบความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนที่อยู่ใน อ.เมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรีเขต 1 ที่มีความคาดหวังของบิดามารดาต่างกัน

สมมติฐานทางการวิจัย

1. นักเรียนหญิงมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาสูงกว่านักเรียนชาย
2. นักเรียนที่มีแผนการเรียนต่างกันมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า จะมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า
4. นักเรียนที่บิดามารดามีความคาดหวังต่างกันมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาแตกต่างกัน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนที่อยู่ใน อ.เมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรีเขต 1 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 1,443 คน ซึ่งประกอบไปด้วย

1. โรงเรียนวัดจันทราวาส (ศุขประสารราษฎร์) จำนวน 225 คน
2. โรงเรียนคงคาราม จำนวน 233 คน
3. โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 512 คน
4. โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 473 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนที่อยู่ใน อ.เมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรีเขต 1 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 316 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Statified random sampling) ตามลักษณะของห้องเรียน ประกอบไปด้วย นักเรียนโรงเรียนวัดจันทราวาส (ศุขประสารราษฎร์) จำนวน 49 คน โรงเรียนคงคาราม จำนวน 51 คน โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 112 คน โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 104 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็นดังนี้

1.1 เพศ แบ่งเป็น

1.1.1 เพศชาย

1.1.2 เพศหญิง

1.2 แผนการเรียน

1.2.1 แผนการเรียนวิทย์ - คณิต

1.2.2 แผนการเรียนศิลป์ – คำนวณ

1.2.3 แผนการเรียนศิลป์ – ภาษา

1.2.4 แผนการเรียนภาษา - สังคม

1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.3.1 สูง

1.3.2 ปานกลาง

1.3.3 ต่ำ

1.4 ความคาดหวังของบิดามารดา

1.4.1 สูง

1.4.2 ต่ำ

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามจำนวน 2 ชุด ได้แก่ แบบสอบถามความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา และ แบบสอบถามความคาดหวังของบิดามารดาต่อการศึกษาของนักเรียน

2. ผู้วิจัยได้หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือทั้ง 2 ชุด กับนักเรียนที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ได้ค่าความเชื่อมั่นดังนี้ แบบสอบถามความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9498 และแบบสอบถามความคาดหวังของบิดามารดา ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9190

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยขอความร่วมมือทางโรงเรียนโดยการทำจดหมายขอเก็บข้อมูลถึงผู้บริหารโรงเรียนที่อยู่ใน อ.เมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 เพื่อขออนุเคราะห์ในการให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม ซึ่งจำนวนทั้งหมด 316 คน และได้รับคืนจากทางโรงเรียนได้ครบตามจำนวน คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เมื่อเก็บรวบรวมแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว จะใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรม SPSS/PC*(Statistical Package of Social Sciences / Personal Computer Plus)

1. หาค่าสถิติพื้นฐานได้แก่

1.1 ค่าร้อยละ

1.2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)

1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน (S.D)

2. สถิติทดสอบสมมติฐานในการวิจัย

1.4 ใช้สถิติ t-test (Independent)

1.5 ใช้สถิติ F-test (One-Way-Anova of Variance)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. การศึกษาระดับความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนที่อยู่ใน อ.เมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 พบว่าโดยภาพรวมนักเรียนมีความวิตกกังวลอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.09$)
2. นักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาไม่แตกต่างกัน
3. นักเรียนที่อยู่ในแผนการเรียนต่างกันมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาไม่แตกต่างกัน
4. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ามีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาไม่แตกต่างกัน
5. นักเรียนที่มีความคาดหวังของบิดามารดาต่างกัน มีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. การศึกษาระดับความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนที่อยู่ใน อ.เมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 พบว่าโดยภาพรวมนักเรียนมีความวิตกกังวลอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.09$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มุ่งที่จะสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาเพื่อที่จะได้เข้าไปเรียนในสถาบันศึกษาต่างๆ ที่ทางทบวงมหาวิทยาลัยได้จัดสอบเป็นส่วนใหญ่ แต่ทางสถาบันการศึกษาสามารถรับนักเรียนได้เป็นจำนวนที่น้อย และพบว่าการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาแต่ละแห่งนั้นมีการแข่งขันกันสูง จึงทำให้นักเรียนเกิดความกดดันและทำให้เกิดภาวะของความวิตกกังวลขึ้นมาเพราะนักเรียนในวัยนี้มีความวิตกกังวลในเรื่องของการเรียนอยู่แล้ว ซึ่งการศึกษาของสมัญญา เสี่ยงใส (2521 : 45) พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความวิตกกังวลด้านการเรียนมากที่สุด เป็นเหตุให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนที่อยู่ใน อ.เมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 เกิดความวิตกกังวลขึ้น เพราะไม่มั่นใจว่าตนเองจะสามารถสอบเข้าสถาบันอุดมศึกษาได้ แต่ปัจจุบันการศึกษาของประเทศไทยได้มีการขยายโอกาสให้กับนักเรียนได้มีทางเลือกมากขึ้น โดยมีการเปิดสถาบันการศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนรองรับกับนักเรียนที่ไม่สามารถสอบเข้าในสถาบันอุดมศึกษาได้ และในสถาบันต่างๆ จะมีการเปิดสอนในสาขาวิชา

ที่นักเรียนต้องการและเป็นสาขาที่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานให้นักเรียนได้เลือกเรียน และเป็นสถาบันที่มีคุณภาพและมาตรฐานเท่าเทียมกัน ถึงแม้สถาบันการศึกษาบางแห่งจะมีการสอบแข่งขันกันในการที่จะเข้าไปศึกษาก็มีจำนวนผู้ที่สอบแข่งขันน้อยกว่าการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาเป็นอย่างมาก หรือสถานศึกษาบางแห่งจะไม่มี การสอบแข่งขัน นักเรียนสามารถที่จะสมัครเข้าไปศึกษาได้เลย ดังนั้นนักเรียนจึงมีความรู้สึกว่ถึงแม้จะไม่สามารถสอบคัดเลือกเข้าในสถาบันอุดมศึกษาได้ แต่ก็ยังมีสถาบันการศึกษาอื่นที่รองรับ จึงทำให้ภาพรวมของนักเรียนมีความวิตกกังวลอยู่ในระดับปานกลาง

2. นักเรียนหญิงมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาสูงกว่านักเรียนชาย จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 1 นักเรียนหญิงมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาสูงกว่านักเรียนชาย จากผลการวิจัยได้สอดคล้องกับการศึกษาของ สมัญญา เสียงใส (2521 : 29) พบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความวิตกกังวลในด้านการเรียนที่ไม่ต่างกัน

ซึ่งอาจเกิดจากการที่นักเรียนหญิงรับรู้ถึงความสามารถของตนเองในการเรียน ความสามารถ ความถนัดของตนที่มีอยู่และจากการที่การสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาในปัจจุบันนักเรียนสามารถสอบวิชาพื้นฐานได้ถึง 2 ครั้ง และการสอบในแต่ละครั้งนักเรียนจะทราบผลการสอบได้ถ้าไม่พอใจนักเรียนมีสิทธิ์ที่จะสอบได้ในครั้งต่อไป แล้วนักเรียนสามารถที่เลือกคะแนนครั้งที่ดีที่สุดมาใช้ได้ ซึ่งจะทำให้นักเรียนรับรู้ถึงความสามารถและความพร้อมของตนเองในการที่จะเลือกศึกษาต่อในสาขาต่างๆ ได้ หรือเกิดจากการที่นักเรียนหญิงรับรู้ถึงความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามากก็จะพยายามที่จะตั้งใจเรียน ขยัน และเตรียมตัวสอบมากขึ้น เพื่อให้เกิดความพร้อม นักเรียนอาจหาทางแก้ปัญหาความวิตกกังวลของตัวเองด้วยการใช้บริการของแนะแนวของโรงเรียน หรือได้รับคำปรึกษาจากผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่นครูแนะแนว ผู้ปกครอง หรือผู้ที่เคยมีประสบการณ์ในการสอบ ก็จะช่วยลดความวิตกกังวลของนักเรียนลงได้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ (2541) สํารวจเกี่ยวกับเรื่องบริการแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษาพบว่านักเรียนจะเข้าไปรับคำปรึกษาในด้านการศึกษาเป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 60.80 และจากการศึกษาของสุรีย์ วิเศษ (2536 : 76) พบว่า การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มจะช่วยลดความวิตกกังวลในด้านการเรียนได้

3. นักเรียนที่มีแผนการเรียนต่างกันมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาแตกต่างกัน จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่อยู่ในแผนการเรียน วิทยาศาสตร์ , ศิลป์-คำนวณ , ศิลป์-ภาษา , ภาษา-สังคม มีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาไม่ต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 2 นักเรียน

ที่มีแผนการเรียนต่างกันมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาแตกต่างกัน จากผลการวิจัยได้สอดคล้องกับการศึกษาของ กุลสิริ ไคว์สุวรรณ (2543 : บทคัดย่อ) พบว่านักเรียนที่อยู่ในแผนการเรียนที่ต่างกันจะมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยไม่ต่างกัน นียดา พงษ์พาชำนาญเวช (2535 : บทคัดย่อ) พบว่านักเรียนที่อยู่ในแผนการเรียนวิทยาศาสตร์ และแผนการเรียนศิลปะมีความวิตกกังวลในการศึกษาต่อไม่ต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยที่พบอาจเกิดจากการที่ความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา เป็นความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นเฉพาะสถานการณ์ เจริญ สมวงษ์ศิริ (2523 : 3) ซึ่งเป็นความวิตกกังวลในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งที่บุคคลนั้นประสบโดยกะทันหัน เป็นไปได้ว่าความวิตกกังวลของนักเรียนที่ละคนรับรู้และรู้สึกสถานการณ์ที่เกิดขึ้นมีบั้นต่อความรู้สึกของตนเองมากน้อยเพียงใด และระยะเวลาของความวิตกกังวล จะเกิดจากการที่นักเรียนแต่ละคนมีสุขภาพจิตดีหรือไม่ เพราะการที่นักเรียนเป็นผู้ที่มีสุขภาพจิตที่ดีก็จะสามารถหาเหตุผลที่เหมาะสมมาแก้ไขความวิตกกังวลนั้นให้ลดลงอยู่ในระดับที่ปกติได้ ดังที่ก่อ สวัสดิพานิชย์ และนาฏเจลิยว สุมาวงศ์ (2541 : 252-253) กล่าวว่า ความวิตกกังวลเป็นอารมณ์ที่คนปกติมักจะมีเหมือนกัน คนที่มีสุขภาพจิตที่ดีมักจะพยายามหาทางแก้ไขเรื่องวิตกกังวลนั้นให้หมดไป เช่น รู้ว่าตนเองมีความวิตกกังวลในการสอบก็ต้องมีความขยัน และพยายามในการเรียนและการเตรียมความพร้อมมากขึ้น ส่วนผู้ที่มีสุขภาพจิตไม่ดีมักวิตกกังวลมาก ซึ่งจากเหตุผลที่กล่าวมาทั้งหมด ไม่ว่านักเรียนจะอยู่ในแผนการเรียนใด และถึงแม้ต้องเผชิญกับสถานการณ์เดียวกัน แต่การตอบสนองต่อสถานการณ์และการแก้ไขสถานการณ์ที่เกิดขึ้นย่อมเหมือนหรือต่างกันได้ ขึ้นอยู่กับการรับรู้ถึงสถานการณ์และสุขภาพจิตของคนๆ นั้นเอง

4. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า จะมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาต่างกัน จากผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ มีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาไม่ต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าจะมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า จากผลการวิจัยสอดคล้องกับการศึกษาของ กุลสิริ ไคว์สุวรรณ (2543 : บทคัดย่อ) พบว่าเกรดเฉลี่ยไม่มีผลต่อความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย ทัศนีย์ ดันดิพิศาลกุล (2544 : บทคัดย่อ) พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวล และการศึกษาของ ชุติมา ศรีแก้ว (25446 : 83-84) ได้ศึกษาพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการเรียนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา 'อาจเกิดจากการที่นักเรียนรับรู้ถึงความสามารถของตนเองจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้ตลอดระยะเวลา 3 ปีที่ผ่านมา และจากผลการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาที่ปัจจุบันนักเรียน

ทราบคะแนนสอบของตนเองได้ทั้งสองครั้ง จึงทำให้นักเรียนไม่ว่าจะเป็นผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ จะหาสาขาวิชา คณะ และสถาบันการศึกษาที่สอดคล้องกับคะแนนของตนเองได้อย่างเหมาะสมกับความสามารถและความถนัดของตนได้

5. นักเรียนที่มีความคาดหวังของบิดามารดาต่างกัน มีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาแตกต่างกัน จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีความคาดหวังของบิดามารดาสูง และต่ำ มีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 4 จากผลการวิจัยสอดคล้องกับการศึกษาของ เลฟวิ่งเวล (เพ็ญสุตา จันทร. 2541 : 42-43 อ้างอิงจาก Leffingwell. 1980 : 9) พบว่าความวิตกกังวลของ นักเรียนส่วนใหญ่จะมีสาเหตุมาจากความคาดหวังหรือเป้าหมายของผู้ปกครอง มลิวัลย์ สมศักดิ์. (2546).(online). พบว่าครอบครัวจะมีความสัมพันธ์ต่อความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาระบบใหม่ และการรับรู้ความคาดหวังของผู้ปกครองของนักเรียนจะส่งผลต่อความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาระบบใหม่ ซึ่งเมื่อนักเรียนรับรู้ว่าคุณปกครองมีความคาดหวังกับตนเองสูงก็จะส่งผลให้นักเรียนเกิดความวิตกกังวลที่สูงตามไปด้วย แต่ถ้าผู้ปกครองมีความคาดหวังกับตนเองต่ำหรืออยู่ในระดับปานกลาง นักเรียนก็จะมีความวิตกกังวลในระดับที่ไม่สูง เพราะนักเรียนจะไม่ต้องกังวลถึงสิ่งที่จะต้องเกิดขึ้นในอนาคตแล้วจะทำให้ผู้ปกครองดีใจหรือเสียใจกับสิ่งที่เกิดขึ้น ซึ่ง เฮอร์ล็อก (วิไลวรรณ วิทยารธรรมรัช. 2543 : 23-25 ; อ้างอิงจาก Hurlock. 1973 :191-194)ได้กล่าวถึงว่าครอบครัวจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้วัยรุ่นมีเป้าหมายและความคาดหวังที่ต่างกัน ครอบครัวมีอิทธิพลต่อการตั้งเป้าหมายของวัยรุ่น ถ้าครอบครัวได้มีการส่งเสริมและวางแผนในการตั้งเป้าหมายให้กับวัยรุ่นอย่างเหมาะสมก็จะทำให้วัยรุ่นมีความวิตกกังวลอยู่ในระดับปานกลาง แต่ถ้าครอบครัวได้มีการตั้งเป้าหมายหรือคาดหวังให้นักเรียนเป็นไปตามที่ครอบครัวต้องการโดยไม่คำนึงถึงสิ่งที่วัยรุ่นเป็น ก็จะทำให้วัยรุ่นเกิดความวิตกกังวลขึ้นมาได้ และจากการศึกษาของ นราทร ศรีประสิทธิ์ (ชุตินา ศรีแก้ว. 2546 : 36 ; อ้างอิงจาก นราทร ศรีประสิทธิ์. 2529 : 24) กล่าวว่าความต้องการหรือความมุ่งหวังในชีวิตทั้งของตัววัยรุ่นเองและบิดามารดาที่มีต่อตัวเขา อาจจะนำมาซึ่งความวิตกกังวลทางจิตใจให้เกิดขึ้นกับเขาเองได้ และถ้าความต้องการหรือมุ่งหวังนั้นมีความขัดแย้งกันจนอาจเป็นความขัดแย้งทางอารมณ์อย่างรุนแรง ประกอบกับโดยสภาพธรรมชาติความต้องการของบุคคลนั้น เมื่อเกิดสภาวะความต้องการขึ้นความวิตกกังวลหรือความคาดหวังนั้นๆ ในชีวิตของตน เพื่อที่จะกลับสู่สภาวะความสมดุลทั้งทางร่างกายและจิตใจ และในปัจจุบันวัยรุ่นจำเป็นต้องมีการแข่งขันกันในด้านต่างๆ มากมายเกี่ยวกับอนาคตของตนเองทั้งทางด้านการศึกษา การเลือกที่จะประกอบอาชีพ การแข่งขันหางานทำและการก้าวสู่ฐานะของความเป็นผู้ใหญ่ ทำให้การพึ่งพาตนเอง การตอบสนองต่อความมุ่งหวังในชีวิตจะต้องมากขึ้น ดังนั้นความคาดหวังของบิดามารดาจึงเป็นสถานการณ์หนึ่งที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับความวิตก

กังวลที่เกิดขึ้นกับวัยรุ่นในปัจจุบัน ซึ่งได้สอดคล้องกับ สุพัตรา สุภาพ (ชุตินา ศรีแก้ว, 2546 : 35 ; อ้างอิงจาก สุพัตรา สุภาพ, 2518 : 37-39) กล่าวว่าวัยรุ่นเป็นผู้ที่มีความต้องการเป็นอิสระและความต้องการในวัยรุ่นนี้จะรุนแรงมาก เพราะเป็นวัยที่อยู่ระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ จึงยากที่จะแสดงออกถึงความเป็นตัวของตัวเอง ฉะนั้นจึงไม่ชอบให้ผู้ใหญ่มากำก่ายในชีวิตรตน ประกอบกับเด็กวัยนี้มีการพัฒนาความคิดที่เป็นอุดมคติส่วนตัวเป็นอย่างมาก มีการกำหนดแนวทางความต้องการในอนาคต และความสำเเร็จของตนเองได้แล้ว เป็นวัยที่อยากรับผิดชอบ อยากพึ่งตนเอง ผันถึงจุดหมายในอนาคตเช่น อยากเป็นโน่นเป็นนี่ การที่บิดามารดาเข้ามากำหนดความต้องการและแนวทางชีวิตรตนตัวเขาเอง จึงเป็นการบีบบังคับตัวเขา ซึ่งขัดกับความต้องการและพัฒนาการทางบุคลิกภาพ ความตึงเครียดทางอารมณ์ย่อมเกิดขึ้นได้และโดยสภาพทั่วไปบุคคลเมื่อเกิดสภาพความต้องการเกิดขึ้น จะเป็นผลสะท้อนให้เกิดพฤติกรรมซึ่งเรียกว่าตึงเครียด และเมื่อความต้องการของบุคคลไม่ได้รับการตอบสนองระหว่างที่อยู่ในสภาพอดกลั้นระบบต่างๆ ของร่างกายจะกระทบกระเทือน เนื่องจากเกิดความไม่สมดุลนั้นแสดงว่าบุคคลนั้นเกิดความเครียด วิตกกังวลเกิดขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิบัติ

จากผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่มีความคาดหวังของบิดามารดาต่างกันจะมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาแตกต่างกัน ดังนั้น บิดามารดา และครูแนะแนวควรมีบทบาทที่เข้ามาช่วยเหลือนักเรียน โดยมีวิธีการดังนี้

1.1 บิดามารดา ควรให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเตรียมตัวสอบให้กับนักเรียน

โดยบิดามารดาสามารถช่วยเหลือนักเรียนได้โดยการให้คำแนะนำและคำปรึกษากับนักเรียนโดยตรงเพื่อให้ นักเรียนลดความวิตกกังวลลง

1.2 ครูแนะแนวควรช่วยเหลือนักเรียนโดยสร้างความตระหนักให้บิดามารดา

ของนักเรียนเข้าใจถึงผลของความคาดหวังของบิดามารดาจะทำให้ นักเรียนอยู่ในสภาวะใด และให้บิดามารดาได้มองเห็นถึงการศึกษาไม่จำเป็นต้องศึกษาในสถาบันที่มีชื่อเสียงเท่านั้นถึงจะได้ความรู้หรือเป็นที่เชิดหน้าชูตาให้กับพ่อแม่ ต้องสร้างความตระหนักให้บิดามารดาเห็นความสำคัญของการศึกษาตามความถนัดของนักเรียนมากกว่าเป็นเรื่องของพ่อแม่ที่ลูกจะต้องทำตามความหวังของบิดามารดา

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือก

บุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา อาทิเช่น บุคลิกภาพของนักเรียน สภาพเศรษฐกิจของครอบครัว เป็นต้น

2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบถึงช่วงเวลาที่นักเรียนเกิดความวิตกกังวลว่านักเรียนจะมีความวิตกกังวลในช่วงใดมาก เพื่อที่ผู้ที่เกี่ยวข้องจะได้นำข้อมูลไปช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างเหมาะสม

2.3 การสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาระบบใหม่ จะทำให้นักเรียนมีความวิตกกังวลมากกว่าการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาระบบเก่าหรือไม่ หรือการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาระบบใหม่ยังคงสร้างความวิตกกังวลให้นักเรียนเพิ่มขึ้นหรือไม่ เพื่อที่จะเป็นข้อมูลส่วนหนึ่งสำหรับผู้เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาการสอบให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กองบริการการศึกษา สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. (2532). การสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : ทบวงฯ.

ก่อ สวัสดิพานิชย์ และนาฏเจลิยว สุมาวงศ์. (2514). วิชาครูตอน 3 วิชาจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : องค์การค้ำครูสภาลาดพร้าว.

กุลสิรี ไคว์สุวรรณ. (2543). ความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปิ่นสร้อยแยลสวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว). เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.

กณิดา ต๊ะปิ่นดา , นพวัน สุขสำราญ , สกัณฑ์ วิแก้วมรกต. (2544). ความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสตรีสมุทรปราการ. กรุงเทพฯ : คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

จารุวรรณ ตั้งศิริมงคล. (2530). สุขภาพจิตและการปรับตัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

เจริญ สมวงศ์ศิริ. (2523). การใช้ยารักษาความวิตกกังวล. กรุงเทพฯ : สาริกาการพิมพ์.
แจ็ก กอร์แมน. (2530, พ.ศ.). "โรควิตกกังวล สภาพการณ์ที่น่าวิตกกังวล". วารสารใกล้เคียง. 11(5) : 31-33.

ฉวีรัตน์ เกษตรสุนทร. (2536). การอุดมศึกษากับการพัฒนาคน. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ฉวีวรรณ ใหม่คามิ. (2541). ความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกเข้าสถาบันอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม . วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.

ชุติมา ศรีแก้ว. (2546). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการเรียนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ชูทิพย์ ปานปรีชา. (2544, เมษายน). "วิตกกังวล คิดกังวล จะทนไหวหรือ". วารสารชีวิต. 3(60) : 32-34.

เดโช ชวนานนท์. (2512). ปทานุกรมจิตวิทยา. กรุงเทพฯ . โอเดียนสโตร์.

- เต็มศิริ บุญยสิงห์ .(2539). “ความคาดหวังของพ่อแม่ต่อการศึกษาของลูก”. วารสารแนะแนว.
อภิชาติ เศรษฐวิชัยกิจการ. 30(163) : 23.
- ทศพร มณีศรีขำ และ นิรันดร์ จุลทรัพย์. (2542). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ
แสดงตัว ความวิตกกังวล ความเชื่อมั่นในตนเองและคุณธรรมแห่งพลเมืองดีของนิสิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒภาคใต้และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. สงขลา :
มหาวิทยาลัยทักษิณ . ถ่ายเอกสาร.
- ทองหล่อ วิภาวิน. (2538,พฤษภาคม-สิงหาคม). “การผ่อนคลายความวิตกกังวลในการสอบ”.
วารสารการวัดผลการศึกษา. 17(49) : 64-68.
- ทวีชัย วิริยะโกศล. (2541). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความคาดหวังทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยม
ศึกษาปีที่ 3 เขตการศึกษา 1. วิทยานิพนธ์ ศษ.ด. (ประชากรศึกษา). กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ทัศนีย์ ดันติพิศาลกุล และคณะ. (2544). รายงานการวิจัย เรื่องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง
ความเครียดและความวิตกกังวลกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษาภาควิชาคณิต
ศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี . กรุงเทพฯ : ภาควิชาคณิตศาสตร์
คณะวิทยาศาสตร์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย . ถ่ายเอกสาร.
- ทัศนีย์ โชติพถภูมิพงศ์. (2535). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจ
ในการเรียนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จาก
การสอนโดยใช้สื่อแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม กับการสอนโดยใช้สื่อใบงาน.
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (ประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เทอดศักดิ์ เดชคง. (2544,มกราคม). “เมื่อการสอบทำให้เธอปากเปี้ยว”. วารสารสานปฏิรูป.
3 (34) : 72-73 .
- ธีระพร วีระถาวร. (2541). เรื่องข้อเสนอแนะสำหรับเอนทรานซ์ระบบใหม่. กรุงเทพฯ : ภาควิชา
สถิติ คณะพาณิชยศาสตร์ และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นภดล คุ่มประวัติ.(2516). ความมุ่งหวังของบิดามารดาในเขตชนบทไทยเกี่ยวกับการศึกษาของ
บุตร. วิทยานิพนธ์ สว.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นภดล ธีระอกนิษฐ์. (2542). ปัญหาด้านการเรียน ด้านส่วนตัว ด้านสังคม ของนักเรียนใน
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนอุดรพิทยานุกูล จังหวัดอุดรธานี. ปริญญา
นิพนธ์ กศ.ม. (สาขาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม. ถ่ายสำเนา.
- นันทนา จันทรพันธ์. (2545). การศึกษาตัวแปรที่สัมพันธ์กับความคาดหวังในอนาคตของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาส. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยและสถิติ
ทางการศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- นิตยา พงษ์พานิช. (2535). ความวิตกกังวลในการศึกษาต่อและการเผชิญปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดราชบุรี. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- บุญนาถ คุ่มภัย. การศึกษาเปรียบเทียบความต้องการทางสังคมของวัยรุ่น ในวิทยาลัยครูวิทยาลัยอาชีวศึกษา และโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดนครราชสีมา. ปรินทิพนิพนธ์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- ประถม จันทิม. (2541). เอ็น ๙ ไม่ติด ควรคิดค้นใด. กรุงเทพฯ : ศูนย์แนะแนวการศึกษาและอาชีพ กรมวิชาการ.
- ประมวญ ดิฉินสัน. (2524). จิตพัฒนา : จิตวิทยาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ประยูรศรี มณีสร. (2542). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแสดงตัว ความวิตกกังวล ความเชื่อมั่นในตนเอง และคุณธรรมแห่งพลเมืองดีของนิสิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิโรฒ ภาคใต้ และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. ปรินทิพนิพนธ์. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ประเวศ วะสี. (2537, มีนาคม-เมษายน). "แนวคิดในการมองปัญหาสังคมไทย" : วารสารการประชาสงเคราะห์. 37(2) : 21-40.
- ประสิทธิ์ บัวคลี. (2514). การศึกษาเปรียบเทียบความวิตกกังวล ความเกรงใจและความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนไทยในต่างจังหวัด นักเรียนไทยในกรุงเทพมหานคร และนักเรียนนานาชาติชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ปราโมทย์ โกศัย. (2541). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการตัดสินใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยการทำค่านิยมให้กระจ่าง. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (ประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ปิติพงศ์ ประเสริฐผล. (2535). การศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคาดหวังในชีวิตกับความเครียดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปทุมคงคา กรุงเทพมหานคร. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2538, กันยายน). "จะลดความหวาดวิตกได้อย่างไร". วารสารศึกษาศาสตร์. 1(1) : 53-57 .
- พัฒนศรี ไชยยันบุรณ์. (2538). การทดลองใช้พฤติกรรมคาดหวังของครู ผู้ปกครอง ประกอบการสอนซ่อมเสริมเพื่อพัฒนาความสามารถทางการอ่านอัตโนมัติและความสนใจในวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พักตร์วิภา โพธิ์ศรี. (2543). ผลกระทบของการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยระบบใหม่ต่อการเตรียมตัวเพื่อสอบคัดเลือกของนักเรียน และการสอนของครูชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสกลนคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.

เพ็ญพิศ ทิพย์รักษ์. (2541). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของรัฐบาลใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครปฐม. สารนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

เพ็ญสุดา จันท. (2541). ปฏิสัมพันธ์ระหว่างแบบการเรียนและความวิตกกังวลในวิชาคณิตศาสตร์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (วิชาการศึกษาคณิตศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายสำเนา.

พิชัย เล่งพานิชย์. (2541, กันยายน-ธันวาคม). " การคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาระบบใหม่ ". วารสารศูนย์การศึกษาต่อเนื่อง. 6(3) : 12-16.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ .(2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา .

มลิวลัย สมศักดิ์. (2546). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความวิตกกังวลในการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาระบบใหม่ของนักเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา.

<http://www.rb.ac.th/or/research/rint/26302.htm>. 22 ธันวาคม 13 ธันวาคม 2546.

รังรอง งามศิริ . (2540). การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการสอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ด. (สาขาจิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

รัตติกาล จันดาดี. (2541). ความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา. การค้นคว้าแบบอิสระ ศษ.บ. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ . (2536). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ลิขิต กาญจนภรณ์. (ม.ป.ป.). จิตวิทยาพื้นฐานพฤติกรรมมนุษย์ เล่มที่ 1. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.

วรรณิ รักธรรม.(ม.ป.ป.). การศึกษาเปรียบเทียบความวิตกกังวลความต้องการผลสัมฤทธิ์และความรู้สึกผิดชอบของเด็กไทยเชื้อชาติไทย และเด็กไทยเชื้อชาติจีน. ปรินิพนธ์ กศ.ม.. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร .

วลีรักษ์ รักแตงาม. (2542). ความสัมพันธ์ระหว่างแผนการเลือกอาชีพของเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตอำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต.

กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วัลลภ กันทรัพย์. (2513). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความตั้งใจเรียนระดับของความปรารถนาในการสอบและความวิตกกังวลในการเรียนกับความสำเร็จในการเรียน. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม.. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร .

วิจิตร ศรีสอาน. (2518). หลักการอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.

วิไลวรรณ วิทยารมรัช.(ม.ป.ป.). การศึกษาความคาดหวังของบิดามารดาต่อพฤติกรรมของนักเรียนตามการรับรู้ของนักเรียน. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร .

สารีย์ นุ่มนวล. (2543). ผลของการวางเงื่อนไขในการสอบที่มีต่อความวิตกกังวล แรงจูงใจและผลทดสอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (การวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สุภัททา ปิณฑะแพทย์.(2527). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ.

สุภาวดี เขมะศรีสุวรรณ. (2543). การศึกษาปัญหา ความคาดหวัง และวิธีการแก้ปัญหาของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุรรัตน์ วิเศษสุข. (2543). ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อลดความวิตกกังวลด้านการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา . ปรินทิพนิพนธ์ (กศ.ม.). พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.

สุนีย์ ดันติพัฒนานันต์. (2522). การพยาบาลจิตเวช. กรุงเทพฯ : อักษรสัมพันธ์.

สมัญญา เสี่ยงใส. (2521). ความวิตกกังวลและวิธีลดความวิตกกังวลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

สุชา จันทรเฒ. (2515). จิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตร โรงพิมพ์อักษรบริการ.

สุเทพ สันติวรานนท์. (2532). ศึกษาสภาพความวิตกกังวลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตการศึกษา 2. ปัตตานี : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

สำนักพิมพ์มติชน. (2539). คู่มือ Entrance ระบบใหม่ บันไดสู่มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : มติชน.

อภิชาติ เสรณีวิชัย. (2539). "ความคาดหวังของพ่อแม่ต่อการศึกษาของลูก". วารสารแนะแนว. 30(163) : 20-25.

ไออมพร เขียวหิรัญ. (2522). อิทธิพลของความกลัวและสถานการณ์เงื่อนไขที่มีต่อความต้องการเข้าร่วมกลุ่ม. ปรินซ์ตันนิพนธ์ กศ.ม.. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

Hurlock, E. B. (1967). *Adolescence Development*. 3rd ed. New York : McGraw-Hill.

Kandel, Denis B. and GERAL S. Lesser. (1969). "Parental and Peer Influence on Educational Plan of Adolescents". *American Sociological Review*. 34(22) : 221-222.

Krohne, Heinz W. and Laux, Lothar. (1982). *Achievement, stress and anxiety*. New York : Hemisphere Publishing.

Levitt . Eugene E. (1967). *The psychology of anxiety*. New York : Bobbs-Merrill.

Maddox, Harry. (1963). *How to Study*. New York : Fawcett Publication Inc.

Morris, Charles G. (1996). *Understanding psychology*. New Jersey : University of Michigan.

Yamane, S. and T. (1970). *Statistic : An Introductory Analysis*. New York : Harper and Row.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย

ที่ ศธ 0519.12/1673

๗๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

19 กุมภาพันธ์ 2547

เรื่อง ขออนุญาตเพื่อการศึกษาวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสงคราม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวนพวัน สุขสำราญ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “ความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนที่อยู่ใน อ.เมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต 1” โดยมี รองศาสตราจารย์นวลละออ สุภาพล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 60 คน ตอบแบบสอบถามความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และแบบสอบถามความคาดหวังของบิดามารดา ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ 2547

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตให้ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวนพวัน สุขสำราญ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-8312965 มือถือ 01-6861326

ที่ ศธ 0519.12/16๔๒

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

/9 กุมภาพันธ์ 2547

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดจันทราวาส (ศุขประสารราษฎร์)

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวนพวัน สุขสำราญ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “ความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนที่อยู่ใน อ.เมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต 1” โดยมี รองศาสตราจารย์นวลละออ สุภาพล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 60 คน ตอบแบบสอบถามความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และแบบสอบถามความคาดหวังของบิดามารดา ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวนพวัน สุขสำราญ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย.

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ หะวานนท์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-8312965 มือถือ 01-6861326

ที่ ศธ 0519.12/16๗๔

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

19 กุมภาพันธ์ 2547

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวนพวัน สุขสำราญ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “ความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนที่อยู่ใน อ.เมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต 1” โดยมี รองศาสตราจารย์นวลละออ สุภาพล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 120 คน ตอบแบบสอบถามความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และแบบสอบถามความคาดหวังของบิดามารดา ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอกความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวนพวัน สุขสำราญ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-8312965 มือถือ 01-6861326

ที่ ศธ 0519.12/1675

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

19 กุมภาพันธ์ 2547

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวนพวัน สุขสำราญ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “ความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนที่อยู่ใน อ.เมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต 1” โดยมี รองศาสตราจารย์นวลละออ สุภาพล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 120 คน ตอบแบบสอบถามความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และแบบสอบถามความคาดหวังของบิดามารดา ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ 2547

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวนพวัน สุขสำราญ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย .

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-8312965 มือถือ 01-6861326

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถาม

ความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

แบบสอบถามความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา สร้างขึ้นเพื่อให้ทราบถึงความวิตกกังวลของนักเรียนเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ ผู้จัดทำจะเก็บข้อมูลของท่านไว้เป็นความลับ จะไม่มีการเปิดเผย และข้อมูลที่ได้รับจากท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวิเคราะห์ผลการวิจัย เพื่อเป็นการรวบรวมความวิตกกังวลของนักเรียนที่มีต่อการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

ดังนั้น จึงขอความกรุณาผู้ตอบแบบสอบถาม โปรดกรอกข้อมูลให้สมบูรณ์และตรงกับความจริงมากที่สุด เพื่อความถูกต้องและสมบูรณ์ของผลการวิจัย จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ผู้ทำวิจัย

ผู้ทำวิจัย

นางสาวนพวัน สุขสำราญ

นิสิตปริญญาโท สาขาจิตวิทยาพัฒนาการ

คณะบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบสอบถาม

ความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

แบบสอบถามฉบับนี้มี 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลโดยทั่วไป ที่เกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลโดยทั่วไป ที่เกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของท่าน

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. แผนการเรียน

☐ วิทยาศาสตร์ - คณิต

☐ ศิลป์ - คำนวณ

☐ ศิลป์ - ภาษา

☐ ภาษา - สังคม

3. ระดับคะแนนเฉลี่ย

☐ 3.00 ขึ้นไป

☐ 2.00-2.99

☐ ต่ำกว่า 2.00

ตอนที่ 2 เป็นความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ☒ ลงในช่องข้อความทางขวามือ ที่ตรงกับความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา โดยกำหนดค่าระดับความวิตกกังวล ดังนี้

5 หมายถึง มีความวิตกกังวลอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความวิตกกังวลอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีความวิตกกังวลอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความวิตกกังวลอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีความวิตกกังวลอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ท่านมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกเข้า ศึกษาคือในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับใด		5	4	3	2	1
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาคือใน ระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกเครียดกับ สิ่งที่จะเกิดขึ้น					
2.	เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาคือใน ระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกหงุดหงิด ที่ เตรียมตัวในการสอบได้ไม่ดี					
3.	เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาคือใน ระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกหวาดหวั่น ว่าจะอาายเพื่อน เมื่อสอบไม่ได้					
4.	เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาคือใน ระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกท้อแท้ใจว่า จะสอบไม่ได้					
5.	เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาคือใน ระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกประหม่าคิด อะไรไม่ออก					
6.	เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาคือใน ระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกหวาดหวั่น ว่าจะสอบไม่ได้ และจะทำให้พ่อแม่เสีย ใจ					
7.	เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาคือใน ระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกโกรธคน เองที่เมื่อก่อนไม่ขยันเรียน					
8.	เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาคือใน ระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ากลัวว่าจะ ทำข้อสอบไม่ได้					
9.	เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาคือใน ระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกจิตใจวุ่นวาย จนไม่มีสมาธิในการอ่านหนังสือ					
10.	เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาคือใน ระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกอึดอัดใจ จนอยากจะร้องไห้					

ท่านมีความวิตกกังวลในการสอบคัดเลือกเข้า ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับใด		5	4	3	2	1
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
11.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณเองหมกหมุ่นกับเรื่อง การสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อใน ระดับอุดมศึกษามาก					
12.	เมื่อใกล้วันสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษา ต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกหวาด กลัวกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต					
13.	เมื่อใกล้วันสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษา ต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกเครียด กับการอ่านหนังสือ					
14.	เมื่อใกล้วันสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษา ต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกหม่น หมองใจ ไม่อยากทำอะไร					
15.	เมื่อใกล้วันสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษา ต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้าหวาดกลัว ที่จะต้องแข่งขันกับผู้อื่น					
16.	เมื่อใกล้วันสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษา ต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกท้อแท้ ใจมาก ไม่อยากให้ถึงวันนั้น					
17.	เมื่อใกล้วันสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษา ต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึก กระสับกระส่าย					
18.	เมื่อใกล้วันสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษา ต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกหม่น หมองและขาดกำลังใจ					

แบบสอบถาม
ความคาดหวังของบิดามารดา

แบบสอบถามความคาดหวังของบิดามารดา เป็นความคาดหวังตามการรับรู้ของนักเรียนซึ่ง
เกี่ยวกับความคิดและการกระทำของบิดามารดาที่มีต่อนักเรียนที่จะให้นักเรียนปฏิบัติตามความ
ปรารถนา หรือความต้องการบิดามารดาในการศึกษาของนักเรียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ☒ ลงในช่องข้อความทางขวามือ ที่ตรงกับความคาดหวังของบิดา
มารดาต่อการศึกษาของนักเรียน โดยกำหนดค่าระดับความวิตกกังวลดังนี้

- 5 หมายถึง มีความคาดหวังอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความคาดหวังอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความคาดหวังอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อที่	ความคาดหวังของบิดามารดา	นักเรียนรับรู้ว่าบิดามารดามีความคาดหวังในระดับใด				
		5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
1.	บิดามารดาของนักเรียนมีความคาดหวัง ว่านักเรียนจะตั้งใจเรียน					
2.	บิดามารดาของนักเรียนมีความคาดหวัง ว่านักเรียนจะมีความพยายามในการ เรียน					
3.	บิดามารดาของนักเรียนมีความคาดหวัง ว่านักเรียนมีความอดทนในการเรียน					
4.	บิดามารดาของนักเรียนมีความคาดหวัง ว่านักเรียนมีความขยันหมั่นเพียรกับการ เรียน					
5.	บิดามารดาของนักเรียนมีความคาดหวัง ว่านักเรียนจะอ่านหนังสือทุกวัน					
6.	บิดามารดาของนักเรียนมีความคาดหวัง ว่านักเรียนจะสนใจการเรียนมากกว่า เรื่องอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวกับเรื่องการเรียน และการสอบ					

ข้อที่	ความคาดหวังของบิดามารดา	นักเรียนรับรู้ว่าบิดามารดามีความคาดหวังในระดับใด				
		5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
7.	บิดามารดาของนักเรียนมีความคาดหวังว่านักเรียนสามารถรับผิดชอบการเรียนของตนเองได้					
8.	บิดามารดาของนักเรียนมีความคาดหวังว่านักเรียนต้องเรียนเก่ง ๆ					
9.	บิดามารดาของนักเรียนมีความคาดหวังว่านักเรียนจะมีผลการเรียนที่สูง					
10.	บิดามารดาของนักเรียนมีความคาดหวังว่านักเรียนจะต้องเรียนต่อในระดับที่สูงๆ					
11.	บิดามารดาของนักเรียนมีความคาดหวังว่านักเรียนสามารถสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาในสาขาที่เป็นที่ยอมรับของสังคมได้					
12.	บิดามารดาของนักเรียนมีความคาดหวังว่านักเรียนสามารถสอบเข้าศึกษาต่อในสาขาที่เมื่อจบออกมาหางานทำได้ง่าย					
13.	บิดามารดาของนักเรียนมีความคาดหวังว่านักเรียนสามารถเลือกเรียนในสาขาที่ท่านต้องการได้					
14.	บิดามารดาของนักเรียนมีความคาดหวังว่านักเรียนจะขยันอ่านหนังสือเพื่อเตรียมตัวสอบเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาอย่างเต็มความสามารถ					

ภาคผนวก ค
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตาราง 9 ตารางแสดงค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความวิตกกังวล
ในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

แบบสอบถามความวิตกกังวล			
ข้อที่	ความวิตกกังวล	ค่าอำนาจจำแนก	การพิจารณา
1	เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกเครียดกับสิ่งที่เกิดขึ้น	.9448	นำไปใช้
2.	เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกหงุดหงิดที่เตรียมตัวสอบได้ไม่ดี	.9482	นำไปใช้
3.	เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกหวาดหวั่นว่าจะอายเพื่อน เมื่อสอบไม่ได้	.9457	นำไปใช้
4.	เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกท้อแท้ใจว่าจะสอบไม่ได้	.9461	นำไปใช้
5.	เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกประหม่าคิดอะไรไม่ออก	.9471	นำไปใช้
6.	เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกหวาดหวั่นว่าจะทำให้พ่อแม่เสียใจ	.9465	นำไปใช้
7.	เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกโกรธตนเองที่เมื่อก่อนไม่ขยันเรียน	.9490	นำไปใช้
8.	เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ากลัวว่าจะทำข้อสอบไม่ได้	.9474	นำไปใช้
9.	เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกจิตใจวุ่นวายจนไม่มีสมาธิในการอ่านหนังสือ	.9454	นำไปใช้
10.	เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกอึดอัดใจจนอยากจะร้องไห้	.9467	นำไปใช้

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อที่	ความวิตกกังวล	ค่าอำนาจ จำแนก	การพิจารณา
11.	เมื่อนึกถึงการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกวุ่นใจ ไม่รู้จะเริ่มต้นในการเตรียมตัวสอบอย่างไร	.9498	ตัดออก
12.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตัวเองหมกหมุ่นกับเรื่องการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา มาก	.9447	นำไปใช้
13.	เมื่อใกล้วันสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกหวาดกลัวกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต	.9445	นำไปใช้
14.	เมื่อใกล้วันสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกเครียดกับการอ่านหนังสือ	.9443	นำไปใช้
15.	เมื่อใกล้วันสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกหม่นหมองใจ ไม่อยากทำอะไร	.9445	นำไปใช้
16.	เมื่อใกล้วันสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้าหวาดกลัวที่จะต้องแข่งขันกับผู้อื่น	.9461	นำไปใช้
17.	เมื่อใกล้วันสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกท้อแท้ใจมาก ไม่อยากให้ถึงวันนั้น	.9453	นำไปใช้
18.	เมื่อใกล้วันสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกกระสับกระส่าย	.9432	นำไปใช้
19.	เมื่อใกล้วันสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ข้าพเจ้ารู้สึกหม่นหมองและขาดกำลังใจ	.9473	นำไปใช้

ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามหลังจากตัดข้อคำถามออกแล้ว จะเหลือข้อคำถามทั้งหมด 18 ข้อ ค่าความเชื่อมั่น .9498

ตาราง 10 แสดงค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความคาดหวังของ
บัณฑิตมารดา

แบบสอบถามความคาดหวังของบัณฑิตมารดา			
ข้อที่	ความคาดหวัง	ค่าอำนาจจำแนก	การพิจารณา
1	บัณฑิตมารดาของนักเรียนมีความคาดหวังว่า นักเรียนจะตั้งใจเรียน	.8710	นำไปใช้
2.	บัณฑิตมารดาของนักเรียนมีความคาดหวังว่า นักเรียนจะพยายามในการเรียน	.8719	นำไปใช้
3.	บัณฑิตมารดาของนักเรียนมีความคาดหวังว่า นักเรียนมีความอดทนในการเรียน	.8684	นำไปใช้
4.	บัณฑิตมารดาของนักเรียนมีความคาดหวังว่า นักเรียนมีความขยันหมั่นเพียรกับการเรียน	.8649	นำไปใช้
5.	บัณฑิตมารดาของนักเรียนมีความคาดหวังว่า นักเรียนจะอ่านหนังสือทุกวัน	.8651	นำไปใช้
6.	บัณฑิตมารดาของนักเรียนมีความคาดหวังว่า นักเรียนจะสนใจในการเรียนมากกว่าเรื่องอื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องการเรียนรู้และการสอบ	.8788	นำไปใช้
7.	บัณฑิตมารดาของนักเรียนมีความคาดหวังว่า นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อการเรียนของตนเองได้	.8729	นำไปใช้
8.	บัณฑิตมารดาของนักเรียนมีความคาดหวังว่า นักเรียนต้องเรียนเก่ง ๆ	.8733	นำไปใช้
9.	บัณฑิตมารดาของนักเรียนมีความคาดหวังว่า นักเรียนต้องเรียนเก่งกว่าคนอื่น	.8854	ตัดออก
10.	บัณฑิตมารดาของนักเรียนมีความคาดหวังว่า นักเรียนจะมีผลการเรียนสูง	.8778	นำไปใช้
11.	บัณฑิตมารดาของนักเรียนมีความคาดหวังว่า นักเรียนจะเรียนต่อในระดับที่สูงๆ	.8760	นำไปใช้
12.	บัณฑิตมารดาของนักเรียนมีความคาดหวังว่า นักเรียนสามารถสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดม ศึกษาในสาขาที่เป็นที่ยอมรับของสังคมได้	.8725	นำไปใช้

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อที่	ความคาดหวังของบิดามารดา	ค่าอำนาจจำแนก	การพิจารณา
13.	บิดามารดาของนักเรียนมีความคาดหวังว่า นักเรียนสามารถสอบเข้าศึกษาต่อในสาขาที่เมื่อ จบออกมาหางานทำได้ง่าย	.8706	นำไปใช้
14.	บิดามารดาของนักเรียนมีความคาดหวังว่า นักเรียนสามารถเลือกเรียนในสาขาที่ท่าน ต้องการได้	.8604	นำไปใช้
15.	บิดามารดาอนุญาตให้นักเรียนเลือกเรียนใน สาขาที่นักเรียนต้องการได้	9133	ตัดออก
16.	บิดามารดาของนักเรียนมีความคาดหวังว่า นักเรียนจะขยันอ่านหนังสือเพื่อเตรียมตัวสอบ เข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาอย่างเต็ม ความสามารถ	.8755	นำไปใช้

ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามหลังจากตัดข้อคำถามออกแล้ว จะเหลือข้อคำถามทั้งหมด 14 ข้อ ค่าความเชื่อมั่น .9190

ประวัติย่อของผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวนพวัน สุขสำราญ
วันเดือนปีเกิด	9 กันยายน 2520
สถานที่เกิด	โรงพยาบาลพระจอมเกล้า อ.เมือง จ.เพชรบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	2036/87 ถนนริมทางรถไฟสายปากน้ำ แขวงพระโขนง เขตคลองเตย กทม.10260
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	อาจารย์ 1 ระดับ 3
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนวัดราษฎร์ศรัทธาธรรม แขวงบางจาก เขตพระโขนง กรุงเทพฯ
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2538	ประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเบญจม เทพอุทิศจังหวัด
พ.ศ. 2542	ปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต (ศษ.บ.) มหาวิทยาลัยศิลปากร
พ.ศ. 2547	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิ โรฒ ประสานมิตร